

NASLOV—ADDRESS

Glavni K. S. K. Jednota
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: Henderson 3913

Največji slovenski tednik
v Združenih državah
ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1105, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1924

ST. 44 — NO. 44

CLEVELAND, O., 30. OKTOBRA (OCTOBER), 1934

LETO (VOLUME) XX

STARE NAGRADE ZA PRIDOBIVANJE NOVIH ČLANOV SE VEDNO VELJAVI

Kakor je bilo v zapisniku zadnje polletne seje gl. odbora že poročano, so ostale pri naši Jednoti vse stare nagrade za pridobivanje novih članov do preklica v veljavi, kar je zelo važno osobito za uradnike naših krajevnih društev.

Seveda, tudi pristop v našo organizacijo je popolnoma prost in zdravniška preiskava novih kandidatov. Za odrasle se v ta namen iz Jednotine blagajne plačuje po \$2, za otroke pa po 50c.

Nagrade so razdeljene po zavarovalniških svotah sledeče:

za \$250.....	50c
za \$ 500.....	\$1.00
za \$1000.....	\$2.00
za \$1500.....	\$3.00
za \$2000.....	\$4.00

Za prestop članov iz mladinskega oddelka ni določene nobene nagrade, ker se istim od strani Jednote računa njih rezervo za plačevanje asessmenta v odraslem oddelku.

Vsak naš Jednotar in Jednotarica bi moral te lepe nagrade vpoštevati. S tem se vam nudi lepa prilika postrani na lahek način prislužiti si nekaj dolarjev, ki v sedanjih časih mnogo veljajo in štejejo.

POZOR TAJNIKI IN TAJNICE KRAJEVNIH DRUŠTEV

Kakor je bilo že v Glasilu poročano, se imajo te dni vršiti pri vseh društvi volitve zastopnikov za Jednotin atletični odbor.

Kakor hitro boste izvolili tozadnega zastopnika, naznani te njegovo ime in naslov Jednotinemu atletičnemu komisarju bratu Frank Banich-u, 2015 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Pomilovanja vredne osebe
New York, 23. oktobra. — Tu živeči 28letni voznik Patrick Mulligan, ki je že dolgo časa brez dela in je oče treh otrok, je postal danes še oče četvorčkov, ki so pa vsi kmalu po porodu umrli. Zalujoči oče se je obrnil na neko dobrodelno družbo, da mu pomaga pokriti stroške pogreba četvorčkov ker je siromak brez denarja.

Ogromni stroški vlade

Washington, D. C. — Od 1. julija tekočega leta do 19. oktobra je vlada Združenih držav za svoje upravne stroške izdala že \$2,010,859.834 ali za \$860,868,325 več kot je bilo pa dohodkov.

—Bivši newyorški župan James J. Walker, mudeč se že več let na Anglskem, se je odločil s svojo novo ženo vrniti se nazaj v Ameriko, kjer bo v Hollywoodu nastopil kot filmski igralec.

PREGANJANJE KATOLIČANOV V MEHIKI

Mexico City, Mehika, 22. oktobra. — Med katoliškim prebivalstvom Mehike je nastalo veliko razburjenja in žalosti vsled nedavne določe senatne in poslanske zbornice, da se ima iz dežele izgnati vse katoliške škofe in duhovnike in ustaviti vse katoliške liste in šole. Tozadevni amandment k mehiški ustavi, člen 3 je bil sprejet dne 19. oktobra, in ga bo predsednik skoro gotovo podpisal; nanaša se namreč na novo šolsko izobrazbo po socialističnem načinu, katero bo imela samo država v oskrbi in pod nadzorstvom. Zato bodo odpuščeni iz službe vsi državni in mestni uradniki, ki spadajo h kakršni verski organizaciji, osobito k redu Kolumbovih vitezo.

Pred vsem je dobil povelje, da mora takoj zapustiti deželo sivolasi nadškof Diaz, ker se ne strinja z novo postavbo glede šol.

Včeraj se je zbralo pred poslansko zbornico okrog 10,000 vernikov v znamenje protesta proti novi šolski naredbi. Na lice mesta je pa prihitelo nad 500 policajev in žendarmov, ki so množico s silo pregnali in razkropili; pri tem je bilo več sto oseb ranjenih; tudi ženski otrok. Naposled so prišli na lice mesta še ognjegasci, ki so spuščali močne curke vode med množico.

Novi šolski zakon odločno prepoveduje vsako versko stvar pri pouku mladine; isto se ima v bodoče vzgajati in učiti samo v strogem socialističnem ali brezverskem duhu.

Danes straži vse javne in privatne šole policija in vojaštvo.

Vsled novega šolskega zakona v Mehiki je večina ljudstva nezadovoljna in vsled tega je pričakovati resnih nemirov v deželi.

Premogarji zmagali v stavki z glodanjem

V velikem premogovniku v Pečuhu na Ogrskem, ki je last angleških in avstrijskih kapitalistov, je od 12. do 16. oktobra stakvalo 1200 premogarjev na čuden način. Ostali so namreč globoko pod zemljo v rovu in niso pustili nobenemu človeku dostop v rov. Vodstvu družbe so zagrozili, da bodo rov zaprli ali pa izvršili z glodanjem samomor, če jim družba ne izboljša plače. Na pritisk ogrske vlade se je morala premogovna družba vdati in stavarji so na ta način zmagali. Tako čudne stavke še ne pomni zgodovina.

Tornado v gozdni armadi

Dne 23. oktobra je razsajal grozen tornado nad gozdno armado v Maryville, Mo., kjer je bilo zaposlenih 250 mladih mož in fantov, med temi tudi nekaj vojnihih veteranov. Tornado je porušil vse barake; tri izmed veteranov je vihar dvignil visoko v zrak, da so se pri tem smrtno pobili; 30 je pa nevarno ranjenih.

Prvi tednik na Angleškem je začel izhajati leta 1693.

PRVO POROČILO STAROKRAJSKIH LISTOV O SMRTI KRALJA — KRALJEVA POLITIČNA OPOROKA

Vsi slovenski starokrajski listi so v žalni obliki dne 10. oktobra objavili vest o tragični smrti kralja Aleksandra z velikim črnim okvirjem in sliko pokojnika. Iz teh listov posnemamo sledeče:

Proglas vlade

Naš veliki kralj Aleksander I. je padel 9. oktobra ob 4. uri popoldne v Marseilli kot žrtev podlega atentata.

S svojo krvjo je kralj mučniško zapečatil delo in mir, radi katerega se je napolnil v zavezniško Francijo.

Na prestol kraljevine Jugoslavije je po členu 36. ustave stopil njegov prvorojeni sin Nj. Vel. kralj Peter II.

Kraljevska vlada, vojska in mornarica so položili prisego zvestobe Nj. Vel. kralju Petru II.

Vlada kraljevine Jugoslavije, ki vrši začasno na osnovi člena 45. ustave kraljevo oblast, je sklicala narodno predstavništvo k skupnemu zasedanju na dan 11. oktobra, da položi prisego v smislu člena 59. in člena 42. ustave.

S svojimi zadnjimi besedami, ki jih je blagopokojni kralj umirajoč jedva izgovoril, je v svojem neizmernem rodoljubju zapustil našemu narodu tole sporočilo:

„Čuvajte Jugoslavijo!“

Kraljevska vlada poziva ves jugoslovanski narod, da to sveto to zapoved zvesto in spoštljivo izpolni.

V Beogradu, dne 9. oktobra 1934.

Podpisi vseh ministrov.

Proglas banske uprave

Ljubljana. — Banska uprava sporoča: Državni odbor za pokop je odredil, da se bo objava smrti Nj. Vel. kralja Aleksandra izvršila v prestolnici in v vseh krajih z zvonjenjem vseh zvonov po vseh cerkvah dne 10. t. m., nato pa ponovno od dneva, ko bo telo blagopokojnega kralja prispelo v domovino, do dneva pokopa. Zvonilo se bo vsako uro pet minut od šeste ure jutraj do 18. popoldne. Vse šole ne bodo imele pouka danes, dne 10. t. m. Na vseh javnih zgradbah se izobesijo črne zastave do nadaljne odredbe. Vsi državni uradniki položijo danes, 10. t. m. prisego zvestobe novemu kralju Petru II., po predpisu zakona o uradnikih.

Kraljeva oporoška

Beograd, 10. oktobra. — Sestavljeno v kraljevskem dvoru na Dedinju 9. oktobra 1934 ob 20. uri.

Na povabilo Njegovega kraljevskega Visočanstva princa Pavla so prišli v dvor: predsednik ministrskega sveta, g. Nikola T. Uzunović, upravnik dvora g. Manojlo Lazarević in poveljnik kraljevske garde, armijski general g. P. R. Živković. Prisoten je bil tudi prvi adjutant Nj. Vel. kralja divizijski general g. Mil. J. Ječmenić.

Njegovo kraljevo Visočanstvo knez Pavle je sporočil prisotnim, da je od zunanjeje ministra g. Bogoljuba Jevtića in maršala dvora g. Dimitrijevića

prejel iz Marseilla brzojavno poročilo o atentatu na Nj. Vel. kralja Aleksandra I., in da je Nj. Vel. kralj podlegel.

Po tem sporočilu je Nj. kraljevo Visočanstvo knez Pavle izročil predsedniku ministr. sveta g. N. Uzunoviću v prisotnosti gori navedenih kuverto z napisom:

„To je lastnoročna listina, ki sem jo napisal na osnovi člena 43. ustave kraljevine Jugoslavije od 3. septembra 1931. leta. Aleksander.“

Gosp. ministrskemu predsedniku!

Ta kuverta je zaprta in zapečatena z dvema pečatoma iz rdečega voska, na katerih je vtisnjen grb kraljevega doma.

Predsednik ministrskega sveta g. Uzunović je v prisotnosti Nj. kr. Vis. kneza Pavla in gori navedenih odprl to kuvertu in v njej našel na modri polni konceptnega papirja akt, podpisan lastnoročno po Nj. Vel. kralju, in ki se glasi:

Sestavljeno 5. januarja 1934 na Bledu

Po svobodni volji in v svojem najboljšem prepričanju, da s tem najboljše služim interesom moje mile domovine kraljevine Jugoslavije, svojega dragoga naroda kakor tudi kraljevskega doma, odrejam na osnovi člena 42. ustave kraljevine Jugoslavije, da vršijo v primeru, da prestolonaslednik iz razlogov, naštetih v členu 41. ustave, ne more vršiti kraljevske oblasti, nametniško oblast:

1. Nj. kraljevo Visočanstvo Pavle Karadjordjević.
2. Radenko Stanković, senator in prosvetni minister.
3. Dr. Ivo Perović, ban savske banovine.

Kot namestnika kneza Pavla določam armijskega generala Vojislava Tomića, komandanta mesta Beograda, kot namestnika g. Radenka Stankovića Jovan Banjanina, senatorja in kot namestnika dr. Perovića dr. Zeca, senatorja.

Ta akt sem napisal in podpisal lastnoročno v dveh originalnih izvodih, od katerih bo enega čuvala Nj. Vel. kraljica, drugega pa predsednik ministrskega sveta.

Oba izvoda tega akta sta vložena v ovoj in zapečatena s mojim pečatom. — Aleksander Karadjordjević, kralj Jugoslavije.

Temu protokolu se priloži pravkar navedeni akt od 5. januarja 1934. leta z Bleda. Prečitali smo in overovali: — Pavle s. r.; predsednik ministrskega sveta Nikola T. Uzunović, upravnik mesta Beograda Man. Lazarević; poveljnik kralj. garde Pet. R. Živković; I. adj. Nj. Vel. kralja divizijski general N. J. Ječmenić.

Iz kabineta predsednika ministrskega sveta št. 220 od 9. oktobra 1934. leta.

Kraljica Marija se zahvaljuje papežu

Vatikan, mesto, 22. oktobra. — Danes je prejel sv. oče Pij XI. iz Beograda od jugoslovanske kraljice Marije sledečo brzojavko:

„Iz vsega srca se zahvaljujem Vaši svečosti za izraženo sožalje in očetovsko tolažbo v moji veliki žalosti.“

Velika zapuščina kralja Aleksandra

Beograd, Jugoslavija, 20. oktobra. — Danes se je izvedelo, da je zapustil pokojni jugoslovanski kralj Aleksander deset milijonov dolarjev. Zapustil je tudi velika posestva. Ker je dobival na leto en milijon dolarjev plače, je mogel vsak mesec obrestonosno naložiti šestdeset tisoč dolarjev.

Kot dediče je določil svojo ženo in tri otroke, sestro Heleno in nekatere druge sorodnike.

Admiralska uniforma je kriva Aleksandrove smrti

Beograd. — Kralj Aleksander bi si bil lahko rešil življenje, če ne bi bil sklenil, da hoče ob prihodu v Francijo nositi admiralsko uniformo. Kralj je imel dva oklepa proti krogom in tak oklep je večkrat nosil, tudi tekom svojega obiska v Bolgariji ga je imel na sebi. Toda admiralska suknja bi se bila slabo prilagajala, če bi bil oklep pod njo, zato je šel na kopno v Marselju brez oklepa in v svojo — smrt.

Dr. Korošec odklonil ponudbo za ministra

Beograd, 23. oktobra. — Nikola Uzunović je včeraj sestavil novi jugoslovanski kabinet, ki sestoji po večini iz istih ministrov, ki so bili v prejšnjem. Dodana sta mu le dva nova ministra brez portfeljev, in sicer bivši ministrski predsednik I. Srskić in Vojislav Marinković. Novi vojni minister je bivši diktator general Pera Živković, do čim ostane Bogoljub Jevtić še nadalje zunanji minister.

Vprašalo se je tudi dr. Antona Korošca, da bi sprejel ministrstvo brez portfelja, toda on je ponudbo odklonil, rekoč da se mora prej vprašati tudi ostale slovenske in hrvatske opozicijonalce.

Od vseh novih ministrov se je zahtevalo obljubo, da bodo branili dinastijo Karadjordjević, sedanjo ustavo ter da bodo vodili boj proti vsaki zahtevi, ki bi šla za tem, da bi se Jugoslavija preuredila na federalni podlagi, to se pravi, da bi posamezna plemena v državi dobila avtonomijo.

Jugoslovanski dvorni maršal izvrši smor

Beograd, 24. okt. — General Aleksander Dimitrijević, dvorni maršal, ki je bil pred nekaj dnevi na željo kraljice Marije odstavljen od službe, je včeraj izvršil samomor. Dimitrijević je imel med obiskom kralja Aleksandra v Franciji na skrbi osebno varstvo kralja, toda ni preprečil atentata. Očitki, da ni on izvršil svoje dolžnosti in samozavest, da je kolikor toliko on kriv Aleksandrovo smrt, vse to ga je tako poparilo, da je šel prostovoljno v smrt.

† V St. Louis, Mo. je pred nedavnim umrla pobožna vdova Mrs. Katherine F. Colman, ki je zapustila v dobrodelne namene \$80,000.

KRATEK ŽIVLJENJEPIŠ POKOJNEGA KRALJA

Pokojni jugoslovanski kralj Aleksander I., ki je postal dne 9. oktobra t. l. žrtev atentata v Marseilles, na Francoskem, je bil za časa svoje smrti star 2 meseca in 8 dni manj kot 45 let. Rodil se je dne 7. decembra 1889 v Cetinju, glavnem mestu nekdanje kraljevine Črne gore. Bil je drugi sin kralja Petra I. (Osvoboditelja) in kraljice Zorke, hčerke bivšega črnogorskega kneza Nikite.

Aleksander I. je bil proglašen za prestolonaslednika srbske kraljevine dne 27. marca 1909. V balkanski vojni je bil poveljnik prve armade; tako se je tudi vdeležil s svojim vojaštvom minule svetovne vojne. Prevzel vladarstvo Jugoslavije dne 1. decembra 1918 kot regent - prestolonaslednik in dne 16. avgusta 1921 kot kralj.

Dne 8. junija 1922 poročen v Beogradu s hčerjo romunskega kralja Ferdinand, Marijo, ki mu je povila tri sinove:

Petra, rojen 25. avgusta 1923 v Beogradu, Tomislava, roj. 19. januarja 1928 v Beogradu in Andreja, rojen 28. junija 1929 na Bledu. Najmlajši sin, princ Andrej, je torej rojen v naši Sloveniji.

Pokojni kralj Aleksander zapuščal dalje še živečo sestro Jeleno, staro 50 let, brata Jurija, starega 47 let, strica, kneza Arzena, starega 75 let in bratranca, princa Pavla, starega 42 let; slednji je član regentskega sveta sedanje kraljevine Jugoslavije.

Governerski kandidatje države Wisconsin

V državi Wisconsin bodo dne 6. novembra na volilni listi trije governerski kandidatje, izmed katerih bo eden zmagal. Pri zadnjih primarnih volitvah so bili nominirani: sedanji governor Albert G. Schmedeman, demokrat, dobil 141,849 glasov; Philip La Follette, progresivec, dobil 120,425 glasov in Howard T. Green, republikanec, dobil 72,433 glasov.

Zašito srce

V bolnišnici sv. Jožefa, Joliet, Ill., se je dne 16. oktobra vršila jako nevarna in delikatna operacija. V navedeno bolnišnico je bil namreč pripeljan mladenič Charles Jenkins, katerega je njegova ljubica v prepiru nevarno zabolila v srce. Dr. Faulkner je ranjena anastiral (omamnil), odprl mu prsni koš, vzel v roko njegovo srce in naredil na rani vrh srca pet šivov, potem pa srce položil zopet na svoje mesto in še vrhno rano zašil. Pravijo, da bo bolnik z zaštitim srcem okrevale.

Cleveland, milijonsko mesto

Te dni je izšel novi naslovnik mesta Cleveland za l. 1934, v katerem je najti tudi na tisoče in tisoče imen ter naslovov naših rojakov. Navedena knjiga izkazuje za sedanjo dobo 1,177,674 mestnega prebivalstva, ali za 58,000 več kakor lanko leto.

V Avstraliji raste neke vrste hruška, ki ima recel na nabrtnem (debelem) koncu.

Kranjsko - Slovenska Katoliška Jednota

je prva in najstarejša slovenska hratska podpora organizacija v Ameriki

Posluje že 41. leto

GESLO K. S. K. J. JE:

„Vse za vero, dom in narod!“

RAZNE KRATKE VESTI

—V Nemčiji kupuje vlada mleko po 3c kvort, prodaja ga pa po 10c; v Rusiji kupuje vlada čevlje po \$3.00; prodajna cena istih je pa \$32.00.

—Ameriški motoristi prevozijo dnevno okrog 500,000,000 milj ali približno 180,000,000,000 na leto.

—Nedavno so preselili iz državne zakladnice v San Francisco v Denver, Colo., zlata v kosih, vrednega en bilijon dolarjev; teža te drage kovine je znašala 1200 ton.

—Tekom zadnjih let je postalo v Ameriki državna last 12 milijonov akrov gozdov in sicer vsled neplačanih davkov.

—Naselbina Oraibi v Arizoni je najstarejša naselbina Indijancev; prvi Indijanci so ondaj živeli že leta 1200 po Kr.

—Rusi zahtevajo od Japoncev za železnico v Matukuo 200 milijonov yenov, toda Japonci ponujajo samo polovico te svote.

—Bronx zoološki vrt v New Yorku je dobil nedavno iz Južne Amerike najbolj strupeno in nevarno kačo na svetu z imenom "bushmaster"; kača je dolga šest čevljev, pa bo dorasla še za dva čevlja.

—Zgodovinsko Ford gledališče v Washingtonu, D. C., kjer je bil ustreljen predsednik Lincoln, je prekulila država ter istega pretvorila v Lincolnov muzej.

—Ime "Nazi" je nastalo iz National Sozialistische Deutsche Arbeiter Partei.

—V Združenih državah ameriških izhaja danes 1900 dnevnikov, 10,543 tednikov, 342 dvoteknikov in 140 listov, izhajajočih po trikrat na teden; pri tem pa niso šteti magazini, obrtni žurnali in drugi periodični listi.

—Dunajčan dr. Gintl je leta 1853 izumil način, da je mogoče od vsake strani po eni in isti brzojavni žici naenkrat brzojaviti; American Edison je pa l. 1873 ta sistem izboljšal, da je mogoče več brzojav po eni žici naenkrat oddati.

—Površina sedanje Turčije znaša 294,492 štirjaških milj, prebivalstvo (l. 1927) 13,600,000; poslanska zbornica turške republike šteje 283 poslancev, glavno mesto Ankara šteje 104 tisoč prebivalcev.

—Prvi umetni led so skušali Italijani pridelovati že v 16. stoletju. Skot dr. W. Cullen je v 18. stoletju sestavil prvi stroj za izdelovanje umetnega ledu, toda povsem moderni stroji za umetni led z vporabo amonijaka so prišli v promet leta 1850.

—Znani Washingtonov spomenik v Washingtonu so gradili 12 let. Veljal je \$1,300,000. Visok je 555 čevljev in ima do vrha 898 stopnic. V notranjščini tega spomenika je 179 različnih kamnov, darovanih od raznih držav žirov sveta. En kamen je daroval tudi pokojni papež Pij IX., vzlet iz rimskega templja Concord. Ta kamen nosi napis: Rome to America.

—Seme največjega drevesa na svetu (sequoia) je tako drobno, da je treba tri tisoč semen za težo ene unce.

DRUŠTVENA NAZANILA

Društvo sv. Stefana, št. 1,
Chicago, Ill.

Mesečna seja našega društva se bo vršila to soboto, 3. novembra, zvečer. Vse članstvo je vabljeno.

Bratski pozdrav,
P. Vidmar, tajnik.

Važna seja društva sv. Marije
Magdalene, št. 169, Cleve-
land, Ohio

Prihodnji ponedeljek, 5. novembra se vrši važna seja našega društva, na katero so osobito vabljene mlade članice. Prva seja za stare članice se vrši v slovenskem jeziku, takoj potem bodo pa imele mlade članice svojo sejo v angleščini. Matere, pripeljte na to sejo svoje hčerke seboj!

Odbor.

Društvo Presv. Srca Jezusovega
št. 172, West Park, Ohio.

Dragi mi bratje in sestre našega društva: Pred vsem vas prosim, da naj vsak izmed vas to naznanilo natanko prečita, ker je velike važnosti.

Na naši zadnji ali oktobrski seji je bila namreč določena važna točka glede plačevanja asesmentov in sicer, da se mora suspendirati vse take člane in članice, ki dolgujejo za več kakor en mesec in še za 15 dni prihodnjega meseca, torej skupaj poldrugi mesec.

Ce je kdo izmed našega članstva tako prizadet, da v tem času res ne more plačati svojih prispevkov za društvo in Jednoto, naj ta pride za gotovo na sejo in naj tam stvar razloži; društvo bo potem že na kak način ukrenilo, samo naznaniti se mora.

Dalje je bilo na tej seji tudi omenjeno, da se nekateri člani izgovarjajo, da so plačali svoj asesment, toda tega nimajo v plačilni knjižici označenega ali potrjenega. Radi tega naj vsak član redno sproti pazi in gleda v svojo knjižico, ne pa da se šele na prihodnji seji izgovarja, da je plačal; jaz bom v bodoče gledel tega zelo natančno in se ne bom več oziral na take neutemeljene pritožbe; kdor resnično plača, temu vsakemu potrdim v knjižici, če pa ne sprejemem denarja za asesment, pa ne morem narediti potrdila. Sam iz svojega ne bom za druge zalagal.

Dalje vas prosim, da bi se seji bolj redno in številno udeleževali, ne pa samo nekaj. Pomnite! Prihodnja seja se vrši v ponedeljek, dne 5. novembra v navadnih prostorih ob pol osmih zvečer. Bodite na tej seji vsi navzoči!

S pozdravom,
Joe Less Jr., tajnik.

Društvo Marije Pomagaj, št.
174, Willard, Wis.
Vabilo na veselico

Cenjenim članicam se naznaja, da bomo priredile veselico v korist dvorane prvo nedeljo prihodnjega meseca, to je dne 4. novembra; torej pridite vse in pomagajte po svoji moči. Pridesite tudi kaj za prigrizek.

Torej ne pozabite prihodnje nedelje. Kakor vam je gotovo znano, naše društvo ne plačuje nobenega rentja za najem dvorane za naše seje, zato pa priredimo vsako leto eno veselico v ta namen.

S sosestrskim pozdravom,
Mary Gosar, tajnica.

Društvo Marije Pomagaj, št.
176, Detroit Mich.

Kakor že splošno znano, praznuje letos naša K. S. K. Jednota 40-letnico svojega obstanka. Tako je tudi znano, da je ta Jednota najstarejša in najbogatija slovenska podporna organizacija v Ameriki.

V slučaju da kaka bolj važna oseba obhaja svojo 15, 30, 40 ali 50 letnico, kako se ga njegovi prijatelji in sorodniki spominjajo, posebno pa če tak spominski dogodek proslavlja njih oče ali mati. Kako so vai otroci veselili! Ali ne bo torej tudi naša podporna mati-Jednota vesela ako njeni člani(ce) praznujejo njeno 40-letnico?

Mnogo Jednotinih društev je letošnji jubilej Jednote že proslavilo na različne načine, največ na prostem v lepi poletni dobi; druga društva bodo pa to izvršila sedaj, v jeseni a kako veselico ali drugo prireditvijo. Gotovo je to želja Jednote, da na ta način pokažemo, da smo njeni hvalni otroci ali člani.

Kakor je bilo že poročano, bo vsled tega tudi naše društvo Marije Pomagaj št. 176 proslavilo Jednotino 40-letnico v soboto, dne 3. novembra z veselico v cerkveni dvorani sv. Janze Vianjeja na 12. St. in 386 Geneva St. Pričetek ob 7:30 zvečer. Zato se v prvi vrsti uljudno vabi vse članice(ce) našega društva, da se vsi za gotovo udeležite, kajti 40-letnica Jednote se slavi samo enkrat.

Dalje vabimo vse tukajšnje Jugoslovane od blizu in daleč, posebno pa člane K. S. K. Jednote, da nas ta večer posetijo; vsem kličemo že vnaprej: Dobro došli!

Na programu bo kratek govor. Dalje nas bo naš cerkveni pevski zbor kratkočasil s svojim lepim petjem. Ta večer boste imeli tudi priliko videti trofeje, ki bo društvu poslana ta večer, katero je naše društvo pridobilo kot državno nagrado v zadnji kampanji. Potem sledi ples in prosta zabava. Vstopnina bo samo 25c. Preskrbljeno bo tudi za prigrizek in za suha grla prav po nizki ceni.

Zatorej še enkrat vabimo vse naše članstvo. Pridite vsi na proslavo Jednotine 40-letnice, da s tem pokažete, da vam je naše društvo pri sreči, tako tudi naša dična K. S. K. Jednota. Na veselo svidenje! Vas uljudno vabi

Odbor.

Oklic našim Jednotinim društvom v Greater Clevelandu

Tajnik društva sv. Jožefa, št. 169, v Collinwoodu, O., br. Geo Panchur, je te dni razposlal posebno pismo vsem krajevnim društvom naše Jednote v Greater Clevelandu, zaeno tudi petim našim društvom iz sosednjih naselbin Barberton in Lorain, Ohio.

Da bo stvar bolj jasna in znana v javnosti in da bo dosegla ta prošnja naših mladih Jednotinih članov in članic več uspeha, zato prinašamo tozadevno pismo ali oklic brata Panchurja dobesedno tudi na tem mestu, in sicer se isti glasi sledeče:

Na prošnjo naše, tukaj rojene slovenske mladine, spadajoče pod okrilje KSKJ, stopam pred vas, dragi mi sobratje in sestre, ter vam želim obrazložiti željo naše mlajše generacije, ki bo prej ali slej prevzela vodstvo pri naših krajevnih društvih, kot tudi vodstvo pri Jednoti v splošnem.

Se li mi zavedamo, da so naše vrste z vsakim dnevom bolj redke? Naši pionirji z vsakim dnevom legajo v hladne grobove, in tako bo tudi za nas prišel dan, ko bomo morali zapustiti to solzno dolino ter naše delo — katero so pričeli pred 40 leti naši Jednotini ustanovitelji in katero delo sedaj mi nadaljujemo — prepustiti naši, tukaj rojeni mladini.

Je li naša mladina sposobna prevzeti naša mesta? Ali ve naša mladina za Jednotino dobroto, katere deli že skozi 40 let? In ako ona ne ve tega, kdo je temu kriv? Mi sami, ker se za našo mladino premalo zanimamo.

Prišel je skrajni čas, da pričnemo skupno delovati z roko v roki, in da nudimo naši mladini več ugodnosti kot smo ji dosedaj.

Pri vsakem našem krajevnem društvu bi se moralo organizirati športne klube, pri katerih

bi se gojilo atletiko. Zavedati bi se morali, da mladina potrebuje razne športne zabave, in isto bi jim kaj lahko nudili v njih zadovoljstvo in to pri domačem ognjišču, kjer bi bila mladina pod našim nadzorstvom, in denar, katerega sedaj nosi tuje, bi ostal v domačem krogu.

Kakor že omenjeno, mladina želi in hoče imeti razno zabavo kot: base ball in basket ball igre, kegljanje in razne telovadbe. V Clevelandu in bližnji okolici je 21 krajevnih društev včlanjenih pri naši Jednoti; skupno število članstva teh društev šteje nad 4000 v odraslem oddelku, in smelo trdim, da je med tem številom ena tretjina tu rojene mladine, ki je evet in bodočnost naše Jednote.

Kam zahaja in kje išče ta mladina v svojem prostem času razne zabave? Ako bi pa imeli pri naših društvih takozvane Booster klube, bi se naši sinovi in hčere pri istih ob večerih zabavali, in bi se ne bilo treba bati, da bi se nam mladina odtužila in pomešala med druge narodnosti.

Iz Glasila se razvidi, kako je naša mladina po nekaterih naselbinah aktivna, posebno kjer imajo organizirane svoje Booster klube; kako človek z veseljem čita njih poročila o aktivnosti, kar je vse hvale vredno.

Bi li ne bilo tudi pri nas v Clevelandu in okolici mogoče ali možno pripraviti našo mladino k večji aktivnosti in k boljšem sodelovanju? Po mojem mnenju prav lahko, samo ustanovimo pri naših društvih Booster klube, pri katerih bo mladina imela svoje središče, in videli boste, da bo uspeh v društvenem, verskem in tudi v Jednotnem oziru velikanski.

Da bo pa to delo mogoče izvršiti, se v ta namen sklicuje skupni sestanek, na katerem bi se pogovorili o načrtu, če nam je istega le mogoče izpeljati. Ta sestanek se vrši v sredo 21. novembra t. l. v Slovenskem Domu na Holmes Ave.; pričetek ob 7. zvečer.

Prošeni ste, da na svoji današnji seji izvolite dva ali več članov in članic, ki se zanimajo za društveno življenje in za atletiko, ki naj bi se udeležili tega sestanka ter vam na prihodnji seji o uspehu poročali. Pred vsem naj pridejo že morda izvoljeni člani in članice, iz katerih bo izbrah Jednotni atletični odbor.

Dalje ste prošeni, da na priložen karto napišete imena vaših zastopnikov ter isto vrnete prej ko mogoče na naslov, ki je označen na nasprotni strani.

V upanju, da boste za to idejo ter za večji društven in Jednotni napredek, ostajam z bratskim pozdravom,

George Panchur,
tajnik dr. sv. Jožefa, št. 169.

St. Stephen, Minn. — Skrivnostno je vel jesenski veter skozi napol golo vejevje mladih tlopov okoli šent-stefanskega pokopališča. Dozorelo listje v pestrih jesenskih barvah je natihem šepetalo svoje skrivnostne pogovore in migljalo, da se je človek nehotе zamislil in se mu je stožilo po nečem, česar si sam ni mogel razlagati. Tu pa tam so se trgali listi, plesali po zraku nekaj časa in se vrtili, potem pa odleteli z vetrom v daljavo, kakor oproščena duša v sinje višave in se ustavi šele pred tronom mogočnega božjega veličanstva, pred prestolom pravihne sodbe božje. Lep, prijazen, nekam skrivnosten dan je bil to, napolnjen z jesensko krasoto na nebu in na zemlji. Sonce, dasi že daleč doli proti jugu pomaknjeno, je še vedno ljubko ogrevalo zemljo, da je poganjala nove trate in se na novo oživljala. Živina je silila iz dvorišča na pašnike. Farmerji so se pehali na polju in spravljali jesenske pridelke, krompir in turščico. Veselili so se krasnih jesenskih dni zlasti, da je

po hudi celoletni suši žejna zemlja vendar zopet dobila dežja in se vposobil za rast. Sem pa tja je počela lovka puška, da se je razlegal jak milje daleč po prijazni okolici, preko njiv, travnikov in gozdov. Jata divjih rac je plašno letala po zraku in iskala zavetja v skritih vodah, dotim so se prestrašeni fazani poskrili med listje po gozdu ali pa so visoko po zraku hiteli v bolj varne kraje.

Tak je bil dan 8. oktobra t. l. Vse je hitelo za svojimi opravki. Moški so bili na polju, ženske so se bavile z raznimi opravki blizu doma. Tudi Slamninkova mati, dasi že preko svojega 66tega leta, so še vedno skrbno in marljivo delali doma, sedaj v hiši, sedaj pri živini in perutnini. Devet otrok, ki so jih vzgojili, osem hčera in en sin, so bili razkropljeni po širni Ameriki, od Clevelanda do Los Angelesa. Njih farma je skromna, zato sta jo z očetom lahko sama obdelovala. Oče, je bil odšel tisti dan od doma in mati, sama doma, je hitela tem bolj, da bo delo pravočasno izvršeno. Prišedša od maše, katere ni zamudila zlepa in pri kateri je dnevno prejemala sv. obhajilo ter goreče molila za svoje, je imela danes opraviti s tolikimi rečmi, da je pozabila nase in vse drugo. Toda, kaj je to? Ta ljudna slabost? Tema se ji dela pred očmi in ... Ko pride mož domov, jo najde kčati nezavestno na tleh, iz katere nezvesti se ni prebudila nikoli več. Prišla je smrt, tiho in nepričakovano se je vtihotala v Slamninkovo družino in je odnesla prvo žrtev, kakor mačka, ki pograblji ptička in odnese v svoji skrivališče.

In zaplakali so mrtvaški zvonovi iz visokih lin cerkve sv. Stefana ter nesli svojo tužno vest v oddaljene kraje, da so ljudje postavali pri delu in se povpraševali: kdo bi bil? Vsa ko ugibanje je bilo zaman, zakaj vsak ugi se je nanašal na kako osebo, ki je bolehal ali pa bolna ležala doma. Nihče ni mislil, da pride smrt tudi po zdrave. Nihče se ni spomnil, da pravi Gospod: "Bodite pripravljeni tudi vi, kajti ob uri, ko si ne mislite, bo prišel Sin človekov."

Za Slamninkovo mater je bila smrt nagla in nepričakovana. Ni je pa dobila nepripravljen. Rojena in vzgojena je bila od dobrih krščanskih staršev, po katerih se je pisala Zumer. Rojena komaj pol milje od kraja, kjer je umrla, je preživela vse svoje življenje v tem kraju. — Poročila se je pred 45 leti z Lovrenc Slamninkom, kateremu je bila vedno dobra in ljubeča žena. Imela sta, kakor že prej omenjeno devet otrok, enega sina in osem hčera. Ker je bil oče kovač, so jim navadno rekli "Kovačevi." Vse svoje otroke sta vzgojila v lepem in čednostnem krščanskem duhu. Vsakdanja sv. maša je bila Kovačevi materi vsakdanja dolžnost in vsakdanje sv. obhajilo — dušna hrana. Zato smrt zanjo ni bila drugega, kot oproščanje vsakdanjih skrbi in nadlog.

Pogreba so se udeležili vsi otroci, cela fara sv. Stefana in še mnogo drugih ljudi, prijateljev in znancev Kovačeve družine. Slovensko zadušnico je opravil domači č. g. župnik Father J. Trobec. Kot dijakon in subdiakon sta mu pa asistirala gosposda Father Joseph Trobec iz Elk River, Minn., in Father Oman iz Clevelanda, čigar daljnja sorodnica je bila pokojna. Položili so jo na tamošnje pokopališče, kjer počivajo že tudi njeni starši in ena sestra in kjer se zbirajo pionirji stare slovenske naselbine drug za drugim.

Kakor rečeno, je bila pokojna stara 66 let, tam rojena in je bila torej med prvimi slovenskimi otroci, kateri so zagledali luč sveta okoli sv. Stefana v Minnesoti. Rojena tam, je živila vedno tam, naj še počiva tam, sila trpljenja. Živila je na pri-

dokler je ne prebudi angel na sodni dan k nekalmi sreči in večnemu življenju!

Vsem Slamninkovim pa bodi tem potom izraženo naše globoko sožalje. Mnogo slovenskih duhovnikov, razkropljenih po Ameriki, je v svojih dijaških letih poznalo Kovačovo mater in Kovačeve sploh, kot zelo prijazne in prav radi smb se ustavljali "na pošti," imeli so namreč dolga leta pošto. Vsem tem sedaj priporočamo pokojno v molitev in blag spomin. Kadar pa darujete najsvetejšo daritev, spomnite se še Kovačeve matere. Naj v miru počiva!

Prijatelj.

NOVICE IZ MINNESOTE

Ely, Minn. — Ker se nihče ne oglasi iz naše znane rudarske naselbine, bodo morda nekateri mislili, da smo morda tukaj na skrajni severni točki Minnesote že zmrznili, kar pa ni resnica, čeravno si kdo predstavlja, da je paša Minnesota že vogal severnega tečaja.

Ravno sedaj je tukaj pri nas nastopilo krasno takozvano indijansko poletje; po gozdovih in travnikih je še dosti rož v cvetju kakor meseca maja ali junija. Seveda ni pa drugo vse tako, kakor si želimo. Smrt pograblji zdaj enega, zdaj zopet drugega. Z delom se tudi ne moremo hvaliti, ker je tako kakor povsod drugod širom dežele — slabo. Toda nekaj pohvalnega pa moram omeniti, in to so naša društva, ki prav lepo napredujejo, čeprav so slabi časi; to je dokaz, da so nam naše Jednote največja opora, če nas zadene kaka nesreča. Zato je tudi naša dolžnost, da jih podpiramo z novimi člani. Na ta način podpiramo drug drugega po vseh potih našega življenja.

Dalje moram naznaniti, da se prav lepo pripravljamo za prihodnje jesenske ali generalne volitve (6. novembra), saj ni to nič čudnega, ker je to prvi slučaj naših naselbin Tover, Soudan in Ely, da imamo letos slovenskega kandidata za okrajnega komisarja, in ta mož je vreden, da ga podpiramo z vsemi našimi močmi na dan volitev 6. novembra, to pa zato, ker je naše gore list (Slovenec), potem član naše KSKJ, dalje član JSKJ in član reda Kolumbovih vitezo. On je tudi popolnoma sposoben, pošten in pravičen, da mu lahko ta urad zaupamo. Ta mož je Joseph Verant.

Ako bo izvoljen, bo v veliko pomoč vsem narodom, posebno pa še starčkom in fantom. Upamo, da ni nobenega Slovenca ali Slovenke tako nizkotnih, da bi rajši podpiral(a) drugega kakor pa svojega rojaka, ako ima volilec le količkaj slovenskega značaja v svojem srcu. Vzemimo si za zgled mesto Chisholm, kjer so nedavno izvolili sedem Slovencev v mestno vlado; ta njihov korak je vse hvale vreden. Tudi mi Slovenci v četrtem okraju bi jih morali posnemati, potem bodo naše življenjske razmere veliko boljše v teh kritičnih časih. Torej bomo previdni in vsi na volilce in volimo 100% našega rojaka Josip Veranta. Isti se priporočam našim volilem na Towerju, Soudanu in Elyu. Svoji za svojega!

S pozdravom,
Član K. S. K. Jednote.

S pota. — V St. Heleno, Cal., so pripeljali z bližnjega Oat Hilla k večnemu počitku rojaki njo, ki je bila pred 63 leti rojena v Črešnjevici pri Semeču na Dolenjskem. Njeno deklško ime je bilo Plut. Bila je trikrat poročena ter zapuščala več otrok. Pogreb se je vršil dne 18. oktobra ob številni udeležbi občinstva od blizu in daleč. Opaziti je bilo stare naseljenke, ki so že nad štirideset let v tamkajšnji okolici. Bolehala je na raznih boleznih, slednjič pa jo je smrt resno trpljenja. Živila je na pri-

jaznem Oat Hillu, kjer je bilo pred leti zelo živahno. Po tamkajšnjih srebrnih rudnikih je delalo dosti Slovencev. Se zdaj je tam par starih družin in nekaj sameev.

V poletnem času je kraj zelo živahen, ker je tam zdravilni studenec, ki pa pozimi usahne. Oat Hill je v bližini Rajske doline, kjer bi se imela pred desetletji razviti vzorna slovenska naselbina, pa po čudnem naključju ni bilo nič iz cele stvari.

Po okolici še živi nekaj Slovencev. Stari izumirajo, mladi pa že neradi govore slovenski jezik.

Taka je pač naša usoda. Polagoma bomo izumrli. Le napiši na pokopališčih bodo pričali, da smo nekoč živeli.

Jaz sem še vedno precej slaboten, pa upam, da bo kalifornijsko podnebje koristilo mojemu zdravju.

Pozdrav!

Matija Pogorelec.

Barberton, O. — Razmere v tej naselbini niso najboljše; pričelo se je namreč opuščanje delavstva iz tovarov za nedolčen čas. Na unijskim polju je precej živahno, čeravno družbeni magnetje na vse pretege zabranjujejo organiziranje delavstva.

Ob tej priliki naj še poročam žalostno novico, da je dne 20. oktobra v bližnji naselbini Kenmore, O. po več mesečni bolezni umrl naš rojak Anton Kovač, mlad mož, ki zapuščala žalujočo soprogo, enega sinčka ter več ožjih sorodnikov; bil je doma iz Dolenje vasi pri Ribnici. Naj v miru počiva, prizadetim naše iskreno sožalje.

Se nekaj. — V soboto, dne 3. novembra pa vsi v dvorano "Domovine" na 14. cesti, kjer boste videli poslednjega moža. Tukajšnje dramsko društvo pride tudi namreč zelo komično igrati s tem imenom "Poslednji mož." Igra je smešna in polna humorja tako, da bo lahko vsak ozdravel od smeha ako se udeleži te burke. Želim, da bi se cenjeno občinstvo odzvalo, saj se tudi članstvo društva Slovenija rado udeležuje vseh drugih prireditve. Pri tej priliki bodo prvi nastopile s petjem članice navedenega dramskega društva pod vodstvom gđe. Mary Platnar. Domača slovenska godba bo nudila lepe poskočnice vsem plesateljnim. Torej pridite prihodnjo soboto vsi pogledat v ono dvorano slavnatega petelina ali poslednjega moža, kjer bo imel vsak dovolj užitka.

S pozdravom do vseh čitatelev tega lista.

Frank Učič.

Jugoslovanski vojni veterani

Pred nekaj časom je bilo sporočeno v listu, da se vrši v nedeljo 25. novembra takozvani Jugoslovanski dan pod avspicijo Jugoslovanskih vojni veterani, ki so se zavzeli za to idejo že pred nekaj meseci ter najeli obe dvorani S. N. Doma na St. Clair Ave. Program tega dne bo obširen in zanimiv, ker bo svojevrstno urejen in sicer tako, da bo sleherni zadovoljen. Na sestavi tega programa se deluje s polno paro. Za danes naj bo občinstvu sporočeno to, da bo pri popoldanskem programu, ki se bo pričel že ob dveh popoldne, sodelovala dramatika in glasba. Kar se tiče dramatične in godbe je že vse urejeno in tudi za petje bo. Upriporjena bo petdejska tragedija — "Za pravdo in srce." Glede igre se je precej izbiralo, to pa za to, ker se je hotelo postaviti tega dne na oder izključno le narodno igro, pa naj je že iz tega ali onega dela Jugoslavije.

Resno so prišle v poštev tri jugoslovanske drame in sicer "Umor v Sarajevu," "Zrinjski in Frankopan" ter že označena "Za pravdo in srce." Prvo teh

se je iz gotovih motivov odklonilo, drugo smo dobili prekrasno, tako je prišla v poštev igra "Za pravdo in srce," ki je izredno lep motiv iz zgodovine slovenskega kot hrvatskega kmeta, iz najbolj črnih dni njiju zgodovine. Tozadevno se je naprosilo Jugoslovanski Pasijonski Klub, ki se je z veseljem odzval, da poda igro na odru S. N. Doma, kjer bo navzočih več odličnih gostov: Srbov, Hrvatov in Slovencev iz raznih mest. Pri tej predstavi bo navzoč tudi jugoslovanski generalni konzul dr. Kofombatović, ki bo ta dan naš gost, dalje tudi vrhovni načelnik Jugoslovanskih vojni veterani, Mr. Erward P. Skubic iz Chicago. Tega dne bo svirala slovenska mladinska godba od fare sv. Lovrenca iz Newburga. Torej naši sosedje Newburžani bodo imeli sedaj prvič priliko, da na St. Clairju pokažejo, kaj premorejo v glasbi. Na to svojo godbo so jako ponosni in to ne brez vzroka, zakaj mladi godbeniki so bili že imenitno odlikovani. Glede petja se bo pa še ukrenilo. Na programu bodo tudi žive slike in odlični govorniki izven Clevelanda.

Zvečer bo pa v spodnji dvorani slavnosten banket, kjer bo med drugim občinstvom navzočih tudi več odličnih gostov in konzulov. Vstopnina za popoldne je 75, 50 in 35c, vsi sedeži so rezervirani. Vstopnice so že v prodaji ter jih lahko dobite v slaščičarni Mrs. Mary Kušlan v SND ter v knjigarni Jos. Grdina na St. Clair Ave, kakor tudi pri vojnih veteranih. Srbi, Hrvati kot Slovenci živahno segajo po vstopnicah, zato vsi, ki hočete imeti dober sedež, se požurite, zakaj ljudi bo ta dan mnogo, o čemer ni dvoma. Torej kdor želi, naj se priklasi. Posebno tisti, ki želite videti igro "Za pravdo in srce." Ta igra je bila dana že spomladi in ljudje so bili z njo tako zadovoljni kot menda še z malokatero. Zato so mnogi prosili Pasijonski klub, da jo ponovno uprizori, vendar je pa klub ni mogel, ker je preveč stroškov. Uprizorjena pa bo zopet sedaj.

Poudarjamo: program bo bogat, kot je bil morda še malokateri. Vstopnina na banket je 75c; prične se ob sedmih zvečer. Jugoslovani od blizu in daleč so prijazno vabljani, in prišli bodo mnogi, ki bodo to pot prvič v S. N. Domu. Tako so nam sporočili ljudje iz raznih mest, ki so že naročili vstopnice.

Ta dan kot že rečeno, bo jugoslovanski dan, da se Jugoslovani med seboj bolj spoznajo in ujedini. Vse se organiziraj, ali naj Jugoslovani spimo? Ponavadi se je na take dneve očitalo, da se dela samo za kralja Aleksandra, da tako stvar prireajo njegovi podpredniki itd. Kralja Aleksandra ni več, Jugoslovani smo pa še kljub temu tu, in kakor se je pokazalo tako v starem kraju kakor tukaj, jih je kraljeva smrt le še tesnejše združila. Zato je čas, da se temeljito spoznamo in zblizamo, in sicer v korist celokupnega naroda in v korist naše lepše bodočnosti. Zato Jugoslovani, 25. novembra je naš dan, ki naj priča, da je Jugoslovčan še bolj ujedinen, da noče tujega jarma ter razcepjenja, katerega so se tako veselili sovražniki jugoslovanske države ob smrti kralja Aleksandra. Pa jim je prav temeljito spodeltelo.

Kdor želi torej priti, naj se požuri za vstopnico, da mu potem ne bo žal.

Odbor Jugoslov. vojni veterani.

DOPIS NAJSTAREJŠEGA SEGA JEDNOTINEGA ČLANA

Plymouth, Wis. — Naznaniti moram, da sem bil predzadnji teden na obisku v Minnesoti, kjer sem že enkrat bival in se naselil pred 45 leti. Ustavili smo se v Evelethu pri rojaku John Reparju; tam je naša te-

ta, oziroma sestra moje žene. Veliko dela in skrbi smo jim napravili; tako sta tudi John Repar in njegov sin pomagala. Teta nam je pripravila izvrstno kosilo, njen mož me je pa s tohnikom zalotil za dolgo časa. Z menoj je bil tudi moj sin Vincent in moja soproga. Obiskali smo tudi drugo sestro, Mrs. Maček, ki je na farmi.

Ko smo se na Evelethu dobro okrepčali smo jo krenili proti Towerju, kjer sem pred mnogo leti nazaj delal pri Amer. Slovencu. Tam pa živi moja hči Mrs. Anton Gornik. Ondi je bilo zopet imenitno ker nam je naša hči imenitno ali prav po gosposko postregla. Ogleдали smo si tudi Anton Gornikovo parno žago pri Vermilion jezeru, kjer gradi navedeni rojak dve novi hiši za letovčarje ali turiste. Mr. Gornik ima lepo in zdravo družinico, nekaj je pa že poročenih; tukaj so me zopet s tobakom zalotili. Ogledal sem si tudi farno cerkev sv. Martina in farovž, toda g. župnika tedaj ravno ni bilo doma, prišel je pač drugi dan sam nas obiskat, za kar mu izrekam zahvalo. Rojak Tone Gornik je dober katoličan; kakor sem čul od drugih je tudi precej premožen.

Iz Towerja, kjer smo se dobro okrepčali, smo se zatem podali v Duluth na obet; omožila se je namreč moja hčerka. Bili smo pri sv. maši, med katero se je vršila poroka; bili so navzoči tudi trije drugi duhovniki. Po sv. maši so nam pa pripravili malo izvrstnega okrepčala samo za sorodnike; ženitovnanje se je vršilo bolj privatno; tudi slikati smo se dali z novoporočencema; zatem sta se pa ženin in nevesta podala na ženitovanjsko potovanje.

Omeniti moram, da so v Duluthu sestre redovnice, ki strežejo bolnikom v St. Mary's bolnišnici; tudi nekaj Slovenk je med njimi; tako je med njimi Gornikova hčerka, saj je tudi izvrstna kuharica, kaj je nam dobro postregla. Bog jo ohrani in ji podeli ljubo zdravje!

Ko je bilo vse to končano, smo se pa peljali nazaj na Eveleth, kjer je naša teta. Od tam smo se ob treh zjutraj podali proti domu in ob pol šestih smo bili že doma. Srčno se zahvaljujem vsem za uljudnost, postrežbo in kar ste nam na tem obisku dobrega storili.

Vohet je minila, hčerka moža dobila; Bog ji srečo daj, po smrti pa sveti raj. Devet križev že imam, za 10, pa ne znam. Zda nimam skrbi nič, živim veselo kot ptič; le za tobak mi malo trda prede.

ko ne dobim nobene "pede."

Pozdrav vsemu Jednotinemu članstvu,

Frank Slabe,
član društva sv. Cirila in Metod, št. 4, cert. št. 800.

Opomba uredništva: Kakor že omenjeno, je brat Slabe najstarejši član naše Jednote. Rojen je bil dne 3. decembra 1844 v Martin hribu pri Logatecu na Notranjskem; v Ameriko je došel pred 45 leti. Zelimu mu, da bi svojo drago "fajfco" še dolgo časa kadil krepak in zadovoljen na svoje zdravje in zdravje vseh naših Jednotarjev.

VSELOVANSKI KONCERT (Nadaljevanje)

Chicago, Ill. — Na vseslovenskem koncertu, ki se bo vršil v nedeljo 9. decembra 1934 v Civic Opera Hall v Chicagu, bo sta predstavljala hrvatsko skupino dva pevska zbora, oba izredno odlična: "Zora" in "Preradović."

Hrvatski pevski zbor Zora je bil ustanovljen leta 1902. Svoje prostore ima v istem poslopju, kjer je "Narodna dvorana," to je na 1802 So. Racine Ave., koncerte pa prireja v "Pilsen

Sokol Hall" na 1814 So. Ashland Ave. Nastopa kot mešan, moški, ali pa tudi samo ženski zbor. Sedaj ima 74 pevskih moči, med njimi moških dvakrat toliko kakor žensk. Predsednik je Mr. Frank Halaš (1803 So. Throop St.), pevovalja pa Mr. George Benetzky, ki vodi tudi že omenjeni ukrajinski zbor.

"Zora" je eden najfinjših slovenskih pevskih zborov v Chicagu. Napravila bi najboljši vtis na izbrano in kritično občinstvo v Zagrebu ali Ljubljani, ki je navajeno najboljšega petja v svojem jeziku. Kar se pevskih programov tiče, Zora ne caplja po izhoini cesti povprečnih zborov, temveč si utira svojo pot, četudi morda včasih v svojo finančno škodo, ker ji občinstvo ne more vedno slediti. Mr. Otto Wakonig, eden njihovih pevcev, mora imeti na skrbi, da vedno sproti zasleduje, kaj pojejo najfinjši zbori v Jugoslaviji; takoj si Zora iz obilice dobrega in novega izbira najboljša. Še bolj važno pa je, da Zora to, kar si izbere, izredno fino proizvaža. V svojem repertoaru ima tudi obsežne in težke skladbe, kakor opero "Zrinjski" in opereto "Baron Trenk," "Vesela vdova," "Caricne Amazonke" itd. Bratski zbor s takimi umetniškimi tendencami in zmoglostmi zasluži naše skrajno zanimanje.

Toliko o hrvatski "Zori." Miss Evelyn Fabian (1932 W. Cermak Rd.), predsednica slovenske pevske skupine, poroča, da je prejela vstopnice za vseslovenski koncert, vsake vrste nekaj, to je od 50c do \$2. Nihče ne bo prodajal vstopnic po hišah ali jih ponujal po raznih prireditvah in zabavah. Za našo okolico, kakor tudi za zahodno in severno stran, ima zalogo vstopnic samo Miss Fabian, za južno stran pa Mr. Tisol (10209 Wentworth Ave.) Zglasite se pri enem ali drugem, kakor je komu bolj pripravn; posredno pa vam jih lahko preskrbe tudi pevci "Slovana," "Lire" in "Adrijane." Sedežev po nizki ceni je razmeroma malo in bodo hitro prodani; prav verjetno je, da proti koncu tudi drugih sedežev ne bo mogoče dobiti, ker navsezadnje v dvorani niti štiri tisoč sedežev ni, v Chicagu in neposredni okolici je pa že samo Poljakov okrog pol milijona, in vseh Slovanov okrog milijon, in to po uradni statistiki, ne kakih osebnih domnevah. Vse slovenske skupine so opozorjene na ta koncert; povsod vlada navdušenje. In do koncerta je komaj dober mesec dni.

Za publ. odsek zveze "UNITED SLAVONIC CHORAL SOCIETIES:"

I. R.

Kako je bilo pred 42 leti v Rajski dolini?

Naš clevelandski pionir Frank Butala, lastnik prodajalne čevljev, poroča o tem v "A. D." sledeče:

"Bilo je nekako v letu 1892, ko prinese list Amerikanski Slovenec velik oglas in vabi ljudi v zlato Kalifornijo, kjer ni nikdar zime, sama večna pomlad. Oglasal je Rev. Peter Jeram. Reklama se je glasila: Moji dragi rojaki, kupite delnice, ki stanejo samo 50 dolarjev in kolikor več delnic bo prodanih, toliko večji uspeh bo.

Ljudje po Ohio, Illinois, Dakota, Colorado, Pennsylvania in Utah so kupovali delnice in šli smo, da v Kaliforniji ustanovimo slovensko kolonijo ali slovensko vas. Ljudem se je zaželelo zlata in lepega življenja v Kaliforniji. Tistikrat se je v Clevelandu malo delalo. Vsak bi bil šel rad v Kalifornijo in si tam nabasal žepe polne zlata in potem zopet prišel nazaj.

Odpravil sem se tudi jaz z g. Grbcem, ki še sedaj stanuje v Clevelandu na Waterloo Rd. Z nama so šli še drugi, kot John Grdina z družino ter več drugih. Vsi, ki smo prišli z vzhoda,

smo se sešli v nekem velikem hotelu v Chicagu. Tam nas je dobil Rev. Jeram, ki je naročil za nas poseben vlak, da nas odpelje do San Francisc. Spotoma je vlak pobiral še druge naše rojake, ki so bili namenjeni z nami.

Iz Chicaga smo odpotovali 2. februarja, ko je toplomer kazal pet stopinj pod ničlo. Vlak je drvel preko Iowe, Nebraske, Wyoming, Utah in naprej čez gorovje Rocky Mountains. Iz zasneženih gora smo se pripeljali v krasno mesto Sacramento. Bili smo skoro vsi gluhi, ker je sprememba ozračja tako vplivala na naša ušesa. Ogleдали smo si mesto in občudovali lepa poslopja. Po cestah pa smo videli skoro same Kitajce. Drevje je bilo vse v cvetju. Tako smo prišli po par dneh vožnje iz mrzle zime v cvetočo pomlad.

Šli smo zopet na vlak in se odpeljali do mesta Oakland, kjer smo zapustili vlak in se vkrcali na malo ladjo, ki nas je pripeljala v San Francisco. Odpeljali so nas v neki hotel, da smo se odpodili od dolge vožnje. Potem so nas pa zopet natožili na ladjo, ki nas je peljala nekako sto milj proti severu, do mesteca Ukiah. Jako lepo mestce, po ulicah si pa videl večinoma cowboye. Črna nisem v tem mestu videl nobenega.

Naš voditelj je dal povelje, da se odpravimo na pot. Treba se je bilo podati na kakih sto milj dolgo pot, daleč proč od vsake civilizacije. Dobili smo vozove, v katere so bili upreženi konji. Precej voz je bilo treba za 200 oseb. Drugi dan smo se spravili na vozove. Skoro vsak je imel pri sebi steklenico žganja za olajšavo na dolgi in težavni poti. Pot je bila blatna in konji so težko vlekli ljudi in prtijago. Šlo je v hribe, navzgor, pa zopet nizdol. Včasih so zijali ob poti globoki prepadi, da se nam je kar v glavi vrtevalo. Pot je peljala večinoma bolj navzgor in v nekaj dneh smo prišli na vrh.

Sedaj se je karavana ustavila. Nagovoril nas je naš vodja Rev. Jeram sledeče:

"Dragi moji, od tukaj lahko vidite svoje bodoče posestvo daleč tam v dolini, ki se imenuje Rajska dolina (Eden Valley). Tam si bomo postavili svojo lastno slovensko kolonijo."

Nekateri iz Minnesote so zavpili: "Mesto se bo imenovalo Jeram!"

Po kratkem oddihu smo odšli nizdol po blatni poti. Nekoliko nižje doli so se začeli z pašniki, kjer se je paslo nekoliko goveje živine in konj. Blizu poti se je pasel osliček, ki je zbujal našo radovednost. Na našem vozu, ki bi bil nekako bolj v sredi karavane, sva sedela skupaj z nekim starejšim možem, ki je znal igrati tudi na harmoniko. V starem kraju je bil pri godbi. Nekaj časa gleda in opazuje tistega osla, potem se pa obrne do mene in me vpraša, če imam kakega brata.

"Ne tukaj v Ameriki, pač pa ga imam v starem kraju," mu odgovorim. Ampak če me že vsi sprašujete po moji zlahti, mi pa še vi povejte, če imate kakega brata.

"Da, imam ga," mi odgovori. "Moje ime je Korče in moj brat — le pogledj, ravno sedaj riga tistile osliček, ki se tamle pase."

"Pa, gospod Korče, saj to je vendar osel, ne človek."

"Vem, da je osel in tudi jaz sem osel, ker sem se dal zapeljati, da sem prišel sem."

Zadaj na vozu so se sedele ženske, ki so slišale najin razgovor ter so zagnale velikanski smeh. Vsa karavana se je bila ustavila za nekaj časa radi tistega osla.

Vozili smo se vedno nižje in nižje. Tukaj so bili že boljši pašniki in videli smo velikanske črede goveje živine in konj. Vse to je spadalo že v našo kolonijo. Končno pridemo v ravnino, kjer je bilo kakih 500 akrov rodovit-

ne zemlje. Po srednjem je tekla bister potok z zelo zdravim pitno vodo. Na zapadni strani tega potoka je stala hiša, podobna starodavnemu hotelu z dvema nadstropjema. Bilo je več sob spodaj in zgoraj. Eno večjo sobo spodaj smo namenili za našo kapelico. Moški so postavili notri lep oltarček in ženske so ga okrasile. Maša se je brala enkrat na teden, če je bil duhovnik doma. Včasih je bila na dva tedna, včasih pa po ves mesec ne.

Na drugi strani je bila hiša, v kateri smo napravili svojo prodajalno, mesnico in grocerijo. Mr. Murnik je bil nastavljen začasno za pisarja in prodajalca.

Na drugi strani našega "hotela" so bili skednji in hlevi za domačo živino in prešiče ter prostor za perutnino, katere je bilo zelo mnogo. Za hlevi so bili sadni vrtovi. Imeli smo tudi ograjen prostor za udomačene konje (divjih je bilo zelo mnogo na prostem) in za krave s teleti.

Goveje živine in divjih konj, ki so se pasli višje v hribih, je bilo toliko, da jih ni bilo za prešteti. Tudi divjačine je bilo dosti: zajcev, srn, jelenov, celo medvedje in volkovi. Po gozdovih so prepevali razni lepo pisani ptiči, da je bilo veselje.

V koloniji je bilo nas nekoliko mladih, drznih fantov, ki smo hoteli biti cowboji. Vsak je dobil po enega konja in puško v municijo. Mr. Martin "von" Konda je bil pa "big boss," ki je živino preganjal s hribov v dolino. To je bil tisti Martin "von" Konda, ki je pozneje v Chicagu ustanovil list Glas Slobode in je bil poznan po širni Ameriki.

Neke nedelje zjutraj nam je bilo naznanjeno, da je prišel iz San Francisc Rev. Jeram in da bo maša, katere se moramo vsi udeležiti. Ko smo se preoblekli, se vsi podamo v našo kapelico. Po maši smo se nekoliko porazgovorili in Father Jeram nam je rekel, da bomo imeli popoldne sejo na vrtu pod košatim drevesom. Res, seja se je vršila in Rev. Jeram nas je nagovoril:

"Dragi moji rojaki, prijatelji in farani! Rad bi videl, da bi se vršila stvar v redu naprej. Predvsem potrebujemo tukaj osebo, ki bi nekaj več vedela o trgovini in knjigovodstvu. Tudi pošto bomo dobili tukaj, torej bomo morali imeti tudi postarja. Ali je kak moški med vami, ki bi bil kaj takega zmožen?" Nihče se ne oglasi. Nato pa vstane Bartol Novak iz Clevelanda, s katerim vasa bila skupaj pri društvu sv. Vida, pa vstane in pove, da ve za mladega fanta, ki bi bil kaj takega zmožen in ki bi bil sposoben za ta posel, zna dobro slovensko in nemško, pa tudi nekoliko angleščine. Ta fant je Frank Butala.

Rev. Jeram je dal poklicati tistega dečka, da se ga vidi. Takrat sem stal za debelim hrasatom in vse dobro slišal. Stopim naprej in Rev. Jeram me vpraša: "Ali bi bil ti zmožen sprejeti in opravljati delo, o katerem smo zdajle govorili?"

"Ne, Father," je bil moj jasen odgovor. "Prvič sem se premislil in tudi denarja nimam, da bi šel nekoliko v šolo in se bolj izobrazil v angleškem jeziku."

"Kaj mislite, možje," je vprašal Rev. Jeram navzoče, "slišali ste odgovor."

"V šolo ga dajmo za nekaj časa," se je slišal odgovor od vseh strani.

"Ali šole stanejo denarja," je pomisljal naš vodja.

"Bomo pa plačali vsi skupaj," se je slišalo od vseh strani.

Takrat sem bil star 19 let. Drugo jutro me pokliče Rev. Jeram k sebi in mi reče: "Ljudje so te izvolili, da te pošljemo v šolo v San Francisco, da se boš izučil za tisto delo, kakor smo se včeraj dogovorili."

"Dobro, šel bom v šolo in

pridno se bom učil," obljubim. "Dobro, jutri zjutraj pridi k spovedi in sv. obhajilu, potem bova pa odrinila."

Ob devetih zjutraj drugi dan sta bila osedlana dva konja za naju. Rev. Jeram mi ukaže, naj ne nosim seboj nobene prtljage, da se bo že vse v mestu dobilo. Zajahava konje in odreneva na dolgo pot. Jezdila sva do mesta Ukiah, tam sva sedla na vlak in potem z ladjo do San Francisc. V San Franciscu naju je sprejel Mr. Lang, Američan, prijatelj, ali takorekta partner in kompanist z Rev. Jeramom. Mr. Lang je vprašal, kam je Rev. Lang namenjen s tem dečkom. Pove mu, da v Jezuitski kolegij, da se izučijo angleščine, knjigovodstva in drugega.

Potem sta me najprej peljala na Market St., kjer sem dobil vso novo obleko, vrhnjo in tudi spodnjo, čevlje, klobuk in sploh vse. Ko sem se preoblekel, sem pa res izgledal kot mestni gospodič. Nato sta me peljala v kolegij, kjer sta me vpisala v šolo. Dobil sem svojo sobo in posebnega učitelja.

V kolegiju sem bil menda štiri mesece. Hrano sem imel dobro, stanovanje lepo, samo ven me pa niso pustili drugam kot v cerkev. Na uho mi je prišlo, da je v naši koloniji nekaj nesporazuma in da so nekateri že odšli iz naše vasi in prišli v San Francisco iskat dela. Vzroka tega nesporazuma nisem vedel, izvedel sem ga pa pozneje, ko sem prišel nazaj.

Ko pridem nekega dne po hodniku, zagledam Rev. Jerama in Mr. Langa, ki sta me prišla obiskat. Po kratkem razgovoru smo šli k nadzorniku, katerega je Rev. Jeram vprašal, kako sem se kaj učil. Ta mu je povedal, da sem se dobro učil in da bom že kos nalogi, ki mi je odmerjena v naši koloniji.

Rev. Jeram me je tedaj vzel iz šole in podali smo se nazaj. Zopet smo se odpeljali z ladjo in potem z vlakom do Ukiah in potem pa s konji domov. Malo pred nočjo prideva do samotne hiše, ki je bila nekako prenočišče potnikom, največ zlatotiskalcem, ki so vedno hodili po teh potih. Drugo jutro pa zopet na konje in na težavno pot čez gorovje proti naši Rajski dolini. Vsa izmučena prideva končno domov. Tukaj so mi odločili malo sobico za stanovanje. Potem so mi prinesli knjige, da pregledam račune. Računi in knjige so bile zelo zmešane, da se človek skoro ni mogel spoznati iz njih. Skušal sem, da bi spravil račune v red, da bi nasebina vedela, pri čem da je.

Tako sem deval knjige v red, kolikor je bilo pač mogoče, kadar sem imel pa čas, sem šel okrog ljudi, ki so delali v gozdu, in sem jim tudi pomagal. Dosti naših mož in fantov, zlasti onih, ki so že kdaj delali v rudnikih, je hodilo iskat in kopat rudo. Ko so nas vabili tu sem, so nam pripovedovali, da se tukaj dobi zlato, srebro, baker, premog in to so sedaj iskali. Ampak uspeha ni bilo nobenega. Neke nedelje zjutraj gremo visoko v hribe in tam zagledamo mal studenček, kjer je bila žveplena voda. Takoj drugi dan smo izkopali veliko jamo, kamor se je voda stekala in tu sem smo se hodili kopat za zdravje.

Na hribu, kjer so rasla tisočletna drevesa, smo postavili parno žago, kjer smo žagali deske, da jih rabimo za hiše. Nekega dne se oglasim pri delavcih in jih vprašam, če jim naj malo pomagam. Eden mi je odgovoril:

"Ni treba, saj itak ne bomo dolgo tukaj."

"Zakaj pa ne?" sem ga vprašal.

Povedal mi je, da so lačni. "Kako to, da ste lačni, ko je toliko živine po gozdovih?"

"Mesa smo že siti, moke naj

nam dajo, da si bomo spekli kruh."

Res, za moko je bila huda. Težko jo je bilo dopeljati iz mesta skozi tisto gorovje in po slabi poti.

"Počakajte vsaj toliko časa, da pride Rev. Jeram iz San Francisc in potem bomo imeli sejo in se pogovorili o tej stvari."

Rev. Jeram je res prišel in po maši smo imeli sejo. On nas vpraša, kaj da smo delali za časa njegove odsotnosti. Povedo mi o delu in se pritožujejo, da ni moke, mesa pa je preveč. "Malo potrpite," je rekel. — "Jutri grem v mesto in vam pošljem moke in drugo. Res smo dobili en voz moke v mestu Ukiah, pa kaj bo en voz moke za toliko ljudi. Dobili smo tudi en sod vina. Vsaka oseba je dobila malo stekleničico vina, in ko ga je za primanjkovalo, bi se bili skoro stekli za zadnje kapljice.

Čez 14 dni pride zopet Rev. Jeram in nas vpraša, če smo zadovoljni, ko smo dobili moko in vino. Nekateri so godrnjali, da je bilo premalo in da zakaj ni poslal več. Rekel je, da ni mogel, ker ni imel denarja. To pa ni šlo nekaterim v glavo, in so menili, da bi denar moral biti, saj se je prodalo pred kratkim skoro tisoč glav goveje živine. Rev. Jeram je povedal, da bi ta vsota morala biti vknjižena v knjigah. Grem po knjigo in jo prinesem pokazat rojakom, toda denarja ni bilo nikjer vknjižene. Vknjižiti bi se morala vsota še takrat, ko sem bil jaz v šolah. Takrat se je začela naša kolonija khati. Jaz sem pustil knjige ter šel k delavcem. Tudi stanovan nisem več v "hotelu," ampak sem šel spat na mrvo. Takrat je bil zbolel Mr. Plautz, ki je bil nastavljen za učitelja otrokom in postavili so mene za učitelja.

Nekega dne je Martin "von" Konda prignal s pomagati večjo čredo divjih bikov z gora. Naglani so jih v leseno ograjo, da bi jih udomačili. Toda čreda se je zagnala v ograjo, ki podrla in se razkropila na vse strani. Tako ni bilo z našo "domačo" živino nič.

V naši Rajski dolini ni bilo nobenega pravega gospodarja. Ljudje so začeli uvidevati, da bo vse skupaj propadlo, zato so začeli pisariti na vse kraje svojim prijateljem in znancem, da bi jim poslali denar za vožnjo nazaj. Jaz sem se večkrat oglašil pri družini John Grdina, kjer smo se pogovarjali, da bo treba menda vse skupaj pustiti in iti nazaj, odkoder smo prišli. Mrs. Grdina, ki še danes živi zadovoljno v Clevelandu, mi je večkrat dala kako čašo kave, za kar sem ji bil prav hvaležen.

Zakaj je naša kolonija propadla? Zato, ker smo videli, da zemlja ni rodovitna. Rude, zlato in srebne, pa tudi ni bilo, kakor so nam obetali. Hodil sem okrog rojakov in nagovarjal ljudi, naj se ne ustrašimo in delamo naprej, da bo sčasoma že bolje. Ampak ljudi ni bilo več za ustavljanje. No, ko sem videl, da bodo šli sčasoma vsi, sem se nekega dne tudi jaz vsedel na voz ter se odpeljal. Porazgubili smo se po vsej širni Ameriki. Kot sem pozneje izvedel, je bil prišel Rev. Jeram s svojim kompanistom Mr. Langom pogledat našo kolonijo. Dobila sta tam samo še par oseb. Bilo je to v jesenskem času in tisti potok je bil zelo narasel.

Omenjena dva sta hotela potok prebresti na konjih. Mr. Lang je srečno prišel na drugi breg. Rev. Jeram pa se je sredi ročnega potoka konj splašil in jezdeca vrgel v vodo. Rev. Jeram je tam žalostno končal svoje življenje. Deroča voda je odnesla njegovo truplo v Pacifični ocean.

Ne jutri, ampak danes se odločite za pristop v našo Jednoto.

"Mesa smo že siti, moke naj

Malenkosti delajo milijonarje

Naš svet ima preobilico izumiteljev, ki si vsak dan razbijajo glave, kako bi sozemljane presenetili s kakšnim življenjskim spreminjajočim izumom. Ti izumi pa običajno ne ugledajo luč čez belega dne in ne prinašajo svojim očedom nobenih koristi. Večina izumiteljev namreč meni, da utegnejo svet preobrniti in si težke milijone zaslužiti samo z velikimi stvarmi, dočim je resnica, da so baš malenkosti tiste, ki najdejo najprej pot do ljudi. O tem govorita med drugim dva izuma, ki sta na videz neznačajna, a sta v resnici za človeštvo velike važnosti.

Še pred 70, 80 leti se je damam lahko primerilo, da so jim v družbi popokali neštevilni šivi na oblekah. Takšna dama je bila za tisti večer v družbi seveda nemogoča. Zato se je ženski svet kar oddahnil, ko je l. 1859 zvedela presenetljivo novico, da je angleški tvorničar Henderson izumil zaponko, ki je sposobna blago vseh vrst v nekoliko sekundah tako trdno pripeti skupaj, kakor ne zmore noben drugi pripomoček. To zaponko so imenovali "varnostno zaponko," in si je v najkrajšem času zmagoslavno osvojila ves svet. Na zunaj je bila tedaj črna lakirana in povsem podobna današnjim varnostnim zaponkam. Mnogi fabrikanti so jo hoteli na svoj račun spraviti na trg, ko so videli, kakšen uspeh ima, toda Henderson je s tožbami čvrsto branil svoje pravice in je postal v nekoliko letih velebogataš. Še v današnjih dneh je izdelovanje varnostnih zaponk zelo dobičkanosno podjetje, kajti poraba stalno narašča.

Še bolj preprost je izum, ki je brihtnega moža napravil za milijonarja. To je valovita lasnica. Pariški frizer Lecroi je moral stalno poslušati tožbe svojih klientov, da navadne lasnice v obliki črke U rade padejo iz frizur in se izgube. Frizer je sklenil, da bo temu odpomogel in si je res izmislil lasnico z valovito zakrivljeno žico. O tem izumu je l. 1893 priporočeval nekemu trgovskemu potniku, ki je takoj zavohal dobiček. Dal je Lecroiu reci in piši 100 frankov ter prijavil patent. Nato je fabrikantom lasnic prodal licence. Po desetih letih je potnik postal tako bogat, da je ostavil svoj poklic. — Pridobil si je kakšnih 7 milijonov frankov.

V ostalem naj tu pripomnimo, da Henderson ni bil prvi izumitelj varnostne zaponke. Že ljudje v bronasti dobi so poznali podobno zaponko, ki jim je nadomestovala gumbe in gumbice v oblekah.

Pri zdravniku

Zdravnik: "Kaj vam manjka? Povejte mi simptome svoje bolezni."

Bolnik: "Dozdeva se mi, da imam ves skrčen in zviti želodec."

Zdravnik: "Ali ste se morda prest preobedli?"

Izdal se je

A.: "Zadnjo nedeljo vas nisem videl v cerkvi."

B.: "O, bil sem kot navadno pri vseh mašah in sem kolektal za cerkev, toda vi me niste videli."

ČAS ZA BOŽIČNA DARILA

Je tukaj. Mi pošljamo denar v stari kraj točno in zanesljivo, po dnevnem kursu. Denar dobijo prejemniki na dom po pošti brez odbitka.

V Jugoslaviji: Za \$ 2.50 100 Din Za \$ 3.35 100 Lir Za \$ 5.55 200 Din Za \$ 8.35 200 Lir Za \$ 12.25 500 Din Za \$ 44.60 500 Lir Za \$ 24.25 1,000 Din Za \$ 88.20 1,000 Lir

Navedene cene se posredno spreminjajo, vsakega torka.

Dolarne pošiljke: Za \$5.00 pošiljke \$5.75; za \$10.00 pošiljke \$10.55; za \$25.00 pošiljke \$26.10 in za \$50.00 pošiljke \$51.50.

Pri večjih zvitih se poseben popust. Pošiljkatve naslavljaite na:

JOHN JERICH

V pisarni "Amer. Slovenca" 1840 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izjava vseh tiskov
Lastnina Kraljevo-Slovenske Katoliške Jednote v Zdrženih državah
amერიკი

Uredništvo in upravljanje
6117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO

Naročnina:
Za člane na leto \$0.84
Za nečlane \$1.00
Za inosestavo \$3.00

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.
In the interest of the Order
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO
Telephone: Henderson 3913

Terms of Subscription:
For Members Yearly \$0.84
For nonmembers \$1.00
Foreign Countries \$3.00

83

OB DOLGIH ZIMSKIH VEČERIH

Z nastopom jeseni se je začel dan krajšati, noč pa daljšati kar je znamenje, da se nam polagoma približuje zima. Seveda, tudi zima nam prinaša svoje razvedrilo na prostem pri sankanju in drsanju, toda ta šport goji najbolj naša mladina, med tem ko se mi, starejši držimo najraje doma in si ob večerih pri gorki peči preganjamo čas že na ta ali drug način.

Najboljše sredstvo proti dolgočasju je čitanje kake dobre knjige ali časopisa. Tako si lahko izbereš kako lepo povest v razvedrilo, tako tudi kako poučno knjigo, ali pa zabavno, kar ti bolj prija. Na ta način lahko ob nedeljah popoldne in čez teden ob večerih prebiješ v prijetnem razvedrilo več ur; pri vsem tem si še bistriš svoje možgane in si čitanjem pridobivaš zglede in navodila za svoje življenje, saj je vendar dobra knjiga naš najboljši učitelj.

Kar velja za knjige, velja tudi za čitanje časnikov, ki nam prinašajo razne domače in svetovne novice. Kdor ne čita časnikov, je kakor mrtev član človeške družbe ker se ne zanima za važne dogodke v javnem življenju.

Vprašanje nastane: Kako naj si članstvo naše Jednote krajša prihodnje dolge zimske večere? V tem oziru svetujemo in priporočamo, da naj vsak član in članica prečita naša nova Jednotina pravila, ki bodo razposlana društvom meseca decembra. Če si Jednotar, moraš pred vsem poznati glavne točke in določbe organizacije, kamor spadaš. Ko si pristopil(a) k Jednoti, si obljubil, da boš vestno izpolnjeval njena tedanja pravila in tudi ona, ki pridejo morda tudi kasneje v veljavo. Bratje tajniki in sestre tajnice, ko boste prejeli nova Jednotina pravila, razdelite ista članom z naročilom, da naj pravila tudi v resnici prečitajo, zato so bila izdana. Seveda, važna stvar pri tem je tudi ta, da se skušamo po teh pravilih kar najbolj mogoče vestno držati.

Skoro neverjetno, toda resnično je dejstvo, da se nekateri naši bratje in sestre dosti ne zmenijo za svoj Jednotni list, dasiravno zanj redno plačujejo. Seveda ne moremo nikakor trditi, da je Glasilo 100% ali popolno, da ugaia vsakemu izmed 18,100 čitateljev ali naročnikov; pred vsem pa najdete v istem stvari in novice, tikajoče se vašega krajevnega društva in pa natančen pregled o Jednotinem poslovanju od meseca do meseca. Kdor se torej ne zanima za čitanje Glasila, se tudi ne zanima za svoje krajevno društvo in Jednoto.

Da nam bo mogoče list izboljšati, prosimo cenjene naročnike, naj pridejo s svojimi nasveti na plan, kaj ravno želijo itd. Po naši sodbi v večje čitatele najbolj dopisi in novice iz raznih slovenskih naselbin. V tem oziru prosimo slehernega tajnika (co) naših krajevnih društev, da naj postane naš stalen dopisnik ali poročevalec. Naša Jednota ima 185 krajevnih društev, torej bi lahko imelo GGlasilo 185 dopisnikov.

Za izpremembo nameravamo uvesti baš za bodočo zimsko dobo nekaj novega; vsak teden bomo odmerili na tretji strani dve ali tri kolone prostora pod naslovom "Ob dolgih zimskih večerih" za posebne vrste dopisov članov in članic. Snov ali gradivo za take dopise naj bo vzeta iz skušenj vašega življenja, na primer: Najsrečnejši, najveselejši in najbolj žalosten trenutek iz vašega življenja, bodisi v mladosti ali kasneje. Z eno besedo, v tej rubriki bomo priobčevali v resnici zanimive in pomembne dogodke naših ameriških slovenskih naselencev v prvi vrsti pa članov KSKJ. Rokopis naj obsega od 500 do 600 besed, baš zadosti za eno kolono. Sestavite spis da bo kratek in jednat, naravno tudi privlačen in zanimiv za vsakega čitatelja. V tem oziru moramo dati priznanje bratu Jos. Stuklju, prvemu predsedniku naše Jednote, ki že več mesecev v Glasilu priobčuje svoj življenjski in mož je že 69 let star. Torej dopisniki na noge! Začnite takoj! Radovedni smo, kdo se bo prvi oglašil?

SVOJI ZA SVOJE!

OKLIC SLOVENSKIM VOJILCEM V CLEVELANDU

Nad vse razveseljivo in hvalevredno dejstvo med našimi ameriški Slovenci je to, da so se začeli zadnja leta gibati tudi v političnem oziru, da kandidirajo za razne občinske, mestne, okrajne in državne urade, kjer so dosegli že lepe uspehe. Pred vsem gre v tej zadevi največje priznanje državi Minnesota. Tam menda že ni mesteca, ali kake občine, da ne bi bili pri upravi tudi naši rojaki zastopani. Šele pred nekaj tedni so naši zavedni volilci novega, inkorporiranega mesta Chisholm, Minn., pokazali sad ter uspeh solidarnega nastopa, ker je bilo pri tozadevnih volitvah izvoljenih sedem naših rojakov v mestno upravo in med temi celo sam župan, Mr. Rudolf Stukel, nečak prvega predsednika naše Jednote brata Joseph Stukla.

Tudi naša znana ameriška slovenska metropola, Cleveland, O. se je zadnja leta zbudila iz svojega političnega spanja. Tako smo že imeli našega prvega slovenskega councilmana Mr. Mihelicha, zdaj imamo že kar dva in poleg tega pa še sodnika Hon. Fr. Lauscheta; bratje Hrvatje se postavijo s svojim rojakom Mr. Boydnom (Boičem) v državni zakonodajni.

Da bi bil kak Slovenec član naše državne legislature ali državni poslanec, tega do danes še nismo doživeli. Nudi se nam pa prilika pri prihodnjih glavnih volitvah dne 6. novembra s

tem, da kandidira za državnega poslanca (State Representative) naš rojak in sobrat Joseph J. Ogrin, sedanjí pomočnik klerka poslanske zbornice v Columbusu.

Brat Ogrin je že več let član naše K. S. K. Jednote. Zdj spada k društvu sv. Jožefa št. 189 v Collinwoodu. Gotovo so člani tega največjega slovenskega podpornega društva ponosni na svojega sobrata, ker je pri zadnjih primarnih volitvah zmagal, da se ga lahko voli dne 6. novembra; prepričani smo, da bodo vsi člani in članice navedenega društva zanj volili.

Brat Jos. Ogrin je naše gore list, še fant, star 32 let, rojen v Clevelandu. Njegov oče Josip Ogrin st., je vsem dobro znan; bil je svojočasno ugleden gostilničar in tudi predsednik društva sv. Vida št. 25. Zdj živi zastonj.

Naš kandidat br. Ogrin govori tako lepo slovenščino, kakor bi bil rojen in izračen kje v Sloveniji; na svojo narodnost je zelo ponosen. Po poklicu je odvetnik. Njega je kot primernega in zmogljivega kandidata priporočil vrhovni odbor demokratične stranke Cuyahoga okraja, tako tudi razne delavske unijske organizacije.

Ali bi ne bilo torej lepo, če bi clevelandske Slovence v zakonodajni zbornici zastopal naš ožji rojak? Ker bo volilna borba dne 6. novembra huda, zato moramo napeti vse sile in moči, da gremo temu kandidatu na roke s tem, da oddamo zanj svoje glasove. Pred vsem se to priporoča članstvu naše Jednote, ki živi v Greater Clevelandu. Zatorej si že danes dobro zabeležite in zapomnite, da boste na dan volitve naredili križ pred njegovo ime, zaeno pa glasujte tudi za Boyda!

Svoji za svojega!

PABERKI

Zadnji četrtek zvečer od 8. do 11. ure je na našem znamenem St. Clairju zopet zelo treskalo in grmelo, dasiravno je bilo jasno vreme. Pri redni važi kegljaškega kluba članic društva sv. Marije Magdalene so na Norwood kegljišču namreč padale debele krogle in keglji da je bilo joj. Sestra kapitanka (novi častni naslov za Mrs. Albino Novak) je na svoj "team" zelo ponosna, s katerim namerava doseči prvenstvo na prihodnji tekmi Jednotine kegljaške Lige.

Ni samo treskalo in grmelo zadnji četrtek na St. Clairju, ampak tudi štrajke smo imeli ko so naše vrle Magdalence kegljale. Pa nikar ne mislite kak štrajk vsled dela; štrajki so se vršili na kegljišču ko je kaka članica podrla vseh deset kegljev; kar se pravi po angleško "strike". Seveda je tej ali oni krogla v naglici ali pomotoma zletela tudi v luknjo poleg kegljev. Po moji sodbi bi moralo tudi to nekaj šteti; v tem oziru bi bil jaz vedno zmagovalec.

Lastnik ali najemnik kegljišča je obljubil za vsak "strike" "tretati" eno limonado ali sodo. Ker pa skoro vse kegljačice v tej dobi dajejo prednost gorkemu kofetku, bo v prihodnjič prinesla seboj neka članica veliko kanglo bele kave v okrepčilo in priznanje štrajkaricam. Urednik Glasila je v ta namen obljubil tri funte najboljše kave in dve škatli Frankove cikrije.

Najbolj korajžna društvena uradnica je brezdvomno predsednica društva Marije Magdalene, sestra Helena Mally. Dasiravno stara že 60 let, pa meče z društvno skupino kegljačic 16 funtov težko leseno kroglo na kegljišču. Pravi, da je take vrste telesno gibanje zelo priporočljivo in zdravo. Glavna stvar je pa pri tem, da našo pogumno kegljačico drugi dan ne boli nič roka, med tem ko bolj mlade zelo tarnajo v tem oziru.

Da mi ne bo ob dolgih zimskih večerih predolgčas doma, sem si tudi jaz zmislił posebne vrste zabavo. Enkrat bom sklical skupaj vse predsednike, tajnike in blagajnike naših Jednotnih krajevnih društev iz Clevelanda, da ustanovimo poseben igralni klub. Ne bomo pa igrali za denar v teh slabih časih (ker ga ni), pač pa bomo vlekli "špana" za fižol. Igrali bomo lahko ob četrtkih zvečer v naši pisarni. Vsak igralec bo moral prinesiti seboj poln žep pisane fižole, belega, rudečega in črnega. Samo črnega ni tukaj v Ameriki. Mislim, da bo "ribničan" najbolj prikladen. Kdor bo dobro igral, bo lahko

domu nesel več funtov fižola, kar bo prav prišlo za prihodnji postni dan. Na božični teden bomo pa rabili namesto fižola lešnike in orehe. Mislim, da ta moj načrt ni preslab. Kaj pravite k temu?

Zadnjo soboto se je vršila v mestni podzemski garaži poleg avditorija posebne vrste večerja. Župan Davis je povabil vse svoje republikanske priistaše na hrenovke (hot dogs) in kisló zelje. Te večerje se je udeležilo 15,000 oseb. Použili so 45,000 hrenovk ali dunajskih klobasic, 15 sodov kislega zelja, 1000 hlebov kruha in spili so kave skuhane iz 300 funtov, da se niso prekislo držali. 10c je moral vsak plačati za večerjo, en kvoderček pa za stroške. Meni je jako žal, da nisem bil na to večerjo povabljen ker sem velik prijatelj kislega zelja z žganci, fižolom ali zmečkanim krompirjem.

RAZNE ZANIMIVOSTI

V 17. stoletju so zdravniki vporabljali surovo kolerabo kot lek pri vnetju vrata.

Kakor znano, so razburjeni kolonisti leta 1773 v Bostonu v morje zmetali več tisoč funtov čaja (Boston Tea Party) vsled previsoke carine od strani Angležev. Čaj je bil last tvrdke Davison, Newmann & Company v Londonu, koja posluje še danes, oziroma od leta 1650. Po tedanji ceni je znašala skupna škoda uničenega čaja \$2000.

George Eliot, avtor znanih povesti "Adam Bede," "Mill on the Floss" in "Silas Marner" ni bil moški, ampak Mary Ann Evans. Rojena 1819, umrla l. 1880.

Francija je postala republika leta 1792.

Dne 22. novembra 1800 se je vršilo prvo zasedanje kongresa v Washingtonu, D. C.

L. 1898 so v Južni Afriki uje li nekega orjaškega slona, ki je imel 460 funtov težka čekana, vredna \$5000.

Francoski brzoparnik "Normandie" pluje z električnim pogonom. Na istem se nahaja generator, ki proizvaja več električne sile, kakor vse elektrarne v državah North Dakota, Wyoming, Mississippi, Nevada in Delaware.

Naša zemlja obsega okrog 57, 600,000 štirjaških milj, katero obdaja 116,500 milj obrežja.

Nedavno so našli lastniki na ozemlju treh štirjaških milj v Braziliji 400 različnih rastlin.

V Chicagu morajo avtomobilski kršilci cestnega prometa za kaznen hoditi v večerne šole, kjer

dobivajo navodila o pravilni vožnji.

Policija v Hollywoodu, Cal., je prišla nedavno na sled, da so zdravniki prodajali nezakonsko rojene otroke od \$50—\$100.

Ako bi hotel kak zrakoplovec poleteti na mesec ali luno, ko se ista nahaja najbližje zemlje, 216,423 milj in bi letel po 100 milj na uro, bi došel na cilj v 91 dnevih.

Največja katastrofa na morju se je pripetila 26. februarja 1916, ko se je francoska križarka "Provence" potopila v Sredozemskem morju. Od 400 vojakov se jih je rešilo samo 870. Dalje se je s "Titanicom" vred potopilo 1517 potnikov.

Morski somi dosežejo starost do 100 let.

V Združenih državah ameriških so povprečno pri vsakem 93. slučaju rojstva dvojčki.

V Ameriki se vsako leto pridelava in vporabi do 150,000,000 galon sladoleda in 1,750,000,000 funtov surovega masla.

Stric Sam ima svoje diplomatske zastopnike v 50 državah širom sveta.

Zamorec v naših južnih državah smatrajo rep krokodila za najboljšo jed na svetu.

Angleška ribiška ladja James Clark Ross se je leta 1931 podala v Severni ocean na lov na kite. Naredila je izboren plen: 1445 kitov, ki so bili vredni \$2,000,000.

Ako hočete, da ostanejo limone sveže, denite jih v mrzlo vodo.

V Ameriki je bilo začetkom lanskega leta 3,337 elektrarn z vodnim pogonom; vrednost istih se pa ceni na bilijon dolarjev.

Farmerju Roy Bowen v državi Iowa je bil lansko leto rojen 14. otrok. Ker je oče tega otroka menil, da bo to zadnji, ga imenuje "Finis" (konec).

Prodajalci mleka v Ameriki računajo, da vzdrži vsaka steklenica mleka samo 30 dni preden se ne ubije. Za nove steklenice se izda letno okrog \$12,000,000.

Nedavno se je vršil v Benetkah kongres italijanskih znanstvenikov, ki so dokazovali, da proizvaja navadna čebula ultra vijolične žarke in da je čebula vsled tega zelo zdravilna.

V Združenih državah ameriških se izvrši vsakih 44 minut en umor.

Prve razglednice so začeli tiskati v Nemčiji leta 1777.

V naših ameriških federalnih ječah ali zaporih se nahaja dandanes 15,000 jetnikov.

Američani pokadijo letno okrog 160 bilijonov cigaret.

Tekom zadnjih 18 mesecev je bilo v gozdni armadi (CCC) zaposlenih 850,000 mladih mož in fantov, kar je veljalo državo \$443,000,000. Vsak izmed teh je povprečno zaslužil \$522.50.

Vlada Združenih držav ameriških je vsled letošnjih velike suše kupila od farmerjev šest in pol milijonov glav živine; meso se bo razdelilo brezposelnim.

† Iz nekega izvestja katoliških misijonov posnemamo, da deluje širom sveta za razširjanje naše svete vere okrog 65,000 naših misijonarjev.

Ivan Zupan:

PRAVLJICA

V deželi bajni Utopije je živel dober poglavar; da ljudstvo svoje bi osrečil, začel deliti je denar.

Zakladničarju da povelje: "Čekine kujte noč in dan, potem med ljudstvo jih delite, da vsak bogat bo, blagorovan!"

Je narod plesal, pil in rajal, bil nekaj časa vesel; med tem vse delo je opustil, čekine svoje vsak je štel.

V deželi čudni tej se beda pojavi kmalu splošen glad, ker delati ni nihče hotel, pošel je živež, kruh in sad.

Če vsak na svetu bil premožen, če vsak tu bi bil milijonar: končal bi svet se in obupal, omamil ker bi ga denar.

ZLATA PRAVILA ZA SREČEN ZAKON

Samuel Harrison, uradnik poročne urada v Evanstonu, Ill., trdi, da se mu je posrečil recept za srečen zakon. Vsak par, ki ga zveže v svoji uradni dolžnosti, poteši z "zlatimi pravili," ki jih ima že natisnjena in jih ni teba zapisovati ženinom in nevestam.

Za moža: Reci svoji ženi vsak dan večkrat, če pa večkrat ne moreš, vsaj enkrat, da jo ljubiš. Takšnih izjav ni nikoli preveč.

Za ženo: Izjavi svojemu možu vsak dan, da je bistroumen in pameten. S tem se mu polaskaš, on pa postane samozavestnejši in ti imaš korist od tega.

Za oboje: Zaupajta drug drugemu, kajti nezaupanje je začetek zakonske razdrtiže!

Če se tebi (ali njemu) zdi, da si nesrečno omožena, pomisli na to, da je tudi on nesrečno oženjen.

Za moža: Odpuščaj, a ne bežeži odpušljivosti v svoje srce!

Za ženo: Pomisli, da je slab zakon še vedno boljši kakor pa samski stan!

O slovečem ameriškem domoljubu, izumitelju in državniku Benjaminu Franklinu posnema mo iz njegovega življenja sledeče važne podatke.

(Prvo število znači letnico, drugo pa njegovo starost.)

Rojen 17. januarja 1706 v Bostonu, Mass.

1714—8: Začel hoditi v šolo.

1716—10: Oče ga vzame iz šole, da bi se učil pri njem svečarstva.

1718—12: Postane tiskarski vajenec pri svojem bratu Jakobu.

1723—17: Zbeži od doma v Philadelphijo.

1724—18: Odpelje se v London iskat službe.

1726—20: Se vrne v Philadelphijo ter stopi v službo v neko trgovino.

1727—21: Nevarno zbolil vsled vnetja prsne mreže. Pri tej priliki je Franklin sestavil napis za svoj nagrobni kamen.

1729—23: Začne izdajati list "The Pennsylvania Gazette."

1730—24: Se poroči z Deborah Read (Rogers) l. sept.

1732—26: Ustanovi javno knjižnico v Philadelphiji in začne izdajati koledar "The Poor Richard's Almanac."

1733—27: Se posveti učenju modernih jezikov.

1736—30: Izvoljen za klerka državne zbornice v Philadelphiji.

1737—31: Imenovan za poštarja v označenem mestu.

1742—36: Izumi in sestavi Franklinovo peč.

1744—38: Ustanovi American Philosophical Society.

1749—1751—43—45: Ustanovi akademijo dobrodelne šole za provinco Penna., ki je pozneje postala državna univerza.

1752—46: Izumi strelodod.

1753—47: Imenovan za gl. v hlev krave molzt."

poštarja tedanjih kolonij.

1755—49: Preskrbi transportne vozove in potreščine za Braddockovo ekspedicijo za napad trdnjave Duquesne.

1757—51: Poslan v London kot agent province Penna., da uravna spor s Pennovo družino.

1759—53: Imenovan častnim doktorjem prava na univerzi sv. Andreja v Edinburghu.

1762—56: Se vrne v Philadelphijo.

1763—57: Potuje po koloniji v svrhu ogleda poštne naprav in zvez.

1764—57: Odpotuje zopet v London kot agent Pennsylvanije.

1766—60: Nastopi v zbornici kot važna priča in nasprotnik nove angleške postave (Stamp Act).

1770—64: Imenovan za agenta kolonije Mass., v Angliji.

1771—65: Začne pisati svoj življenjski opis.

1775—69: Se vrne nazaj v Philadelphijo 5. maja; dan kasneje je bil soglasno izvoljen za delegata provincialnega kongresa. Zopet imenovan za glavnega poštarja kolonij.

1776—70: Napoti se v Kanado, da bi pridobil Kanadčane na ameriško stran, toda brez uspeha. Izvoljen od kongresa v odbor pet mož za sestavo deklaracije neodvisnosti. Izvoljen za komisarja v Franciji, kamor dosepe v decembru.

1778—72: Uradno imenovan za ameriškega poslanika (ministra) v Franciji in slovesno odobren v Parizu.

1781—75: Imenovan v odbor komisije glede sestave mirovne pogodbe med Anglijo in Združenimi državami.

1784—78: Nadaljuje svoj življenjski opis.

1785—79: Odstopi kot minister za Francijo in se vrne v svojo domovino, kjer so ga izvolili za predsednika države Pennsylvanije.

1786—80: Zopet izvoljen v ta urad.

1788—82: Doprvi svoj življenjski opis do l. 1757.

1790—84: Umrje 17. aprila v Philadelphiji.

Še ko je bil Franklin komaj 21 let star (1727) in se je bavil s tiskanjem ter izdajo svojega tednika, je sestavil sledeči nagrobni napis zase, katerega pa niso vpoštevali:

Benjamin Franklin tiskarja

Kakor platnice kake stare knjige, z raztrganimi listi, čitvom in obrezo

počiva tukaj v hrano črvom. Toda to knjižno delo ne bo zgubljeno, (ker bo po njegovih mislih) izšlo v novi in bolj elegantni izdaji, pregledano in popravljeno

po avtorju

Na klubovi seji

Finančni odbor novemu članu Bogatinu: "S tem vas soglasno imenujemo za blagajnika našega kluba."

Bogatin: "Koliko premoženja pa znaša vaša blagajna?"

Odbor: "Je popolnoma suha, pa smo mislili, da jo boste vi pravili na pravo stališče."

Izboren računar

Oče osemletnemu Korelku: "Kako pa ti gre kaj z računstvom v šoli?"

Korelek: "Izborno. Vse ničle znam že seštevati, odštevati, deliti in množiti, samo z drugimi števkami mi gre pa še bolj težko."

Farmer pri zdravniku

Zdravnik: "Ako človek ne more zaspati, je dobro da šteje naprimer od 1 do 1000."

Farmer: "Baš sinoci sem našel že 10,000 ovac. Spravil sem jih tudi v vagon in iste poslal v mesto. Ko sem pa začel računati, koliko bom dobil zanje, se je že zdanilo, vstal sem in šel v hlev krave molzt."

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila, 1884. Inskriptirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1885.

GLAVNI URADE: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 2144; razgovorni glav. telefon Joliet 9448.

Solventnost: aktivnega oddelka 102.04%; pasivnega oddelka 100.00%.

Od ustanovitve do 30. sept. 1934 znaša skupna isplačana podpora \$5,973.837.

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 22-1912 St. North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 817 East 6 St. Pueblo, Colo.

Drugi podpredsednik: MARY HOCHMAN, 21341 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: LOUIS ZELEZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNIK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.

MRS. LOUISE LIKOVICH, 9327 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK FRANCICH, 8911 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOHN DEČMAN, Box 529, Forest City, Pa.

MRS. AGNES GORIŠEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILO:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

POZDRAVNO PISMO LJUBLJANSKEGA ŠKOFA

Dne 22. oktobra t. l. je prejel naš brat glavni tajnik sledeče pismo mil. ljubljanskega škofa Dr. Gregorij Rožmana, katero z veseljem na tem mestu priobčujemo:

Ljubljana 8. oktobra, 1934.

Krajsko-Slovenski Katoliški Jednoti
1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Za prijazen brzojavni pozdrav iz osemnajste konvencije KSKJ, se najtopleje zahvaljujem. Naj Bog vestno in resno delo odbora blagoslovi da v teh težkih časih bo Jednota mogla izdatno izvršiti svoje rešilno delo med Slovenci v Severni Ameriki. Delajmo po svojih močeh in zaupajmo v božjo pomoč, pa ne bomo nikdar propadli.

Odboru in članstvu iskren pozdrav in blagoslov.

Dr. Gregorij Rožman, škof.

Življenjepis Josipa Stuklja, amer. slov. pionirja in I. predsednika KSKJ

(Nadaljevanje)

Opomba uredništva: Zadnjih deset tednov nam ni bilo mogoče nadaljevati z gornjim življenjepisom zaradi pomanjkanja prostora. Ker nam je preostalo še nekaj tozadevnega gradiva, kjer se opisuje pionirsko dobo slovenske naselbine v Chicagu in Jolietu, Ill., bomo od sedaj naprej stvar redno priobčevali.

Zadnjič sem omenil, da se je moja poroka vršila dne 27. septembra 1885 v češki cerkvi v Chicagu. Potem sem začel zopet delati v Turkovi tovarni za pohištvo. Vsi moji tovariši so se mi zelo čudili, celo sam lastnik tovarne Jos. Turk, rekoč: "Ti imaš pa res korajžna, da se spopadaš z takim majhno plačom \$8 na teden." Jaz sem go-spodarju odgovoril: "Mr. Turk, saj je moja bodočnost v vaših rokah; pa mi dajte več plače, če se vam zdi moj sedanjí zaslužek premajhen." Mr. Turk se malo nasmehne in gre naprej.

Sredi zime 1885 je tovarna zopet prenehala obratovati za nekaj tednov, zatem je šlo pa zopet vse s polno paro naprej. Tedaj sem si mislil: "Jože, zdaj je čas. Zdaj vprašaj gospodarja za pobojšanje plače; saj \$9 naj bi ti dal na teden." Mr. Turk se izgovarja: "Poglej tvojega partnerja Eberharta; on dela že pet let tukaj, pa ima še vedno \$9 tedensko. Bom že videl glede tvoje prošnje."

Pri prihodnjih dveh plačilih medse sem prejel še vedno po starem, \$8 na teden. Potem sem vprašal Turkovega tovariša in solastnika tovarne Mr. Mayerja za \$1 pobojška pri plači. In res, tedaj mi je bilo obljubljeno toliko več, kar sem v resnici tudi dobival. Delal sem v oddelku za odpremo ali odpošiljatev blaga. Nakladal sem no-

vo pohištvo na vozove, tako tudi ovijal pohištvo za odpremo. Kako sem bil vesel, ko sem sredi aprila 1886 dobil plačilno ku-verta z \$18 plače za dva tedna!

Kmalu potem se pa razširi novica, da se bo vse delavstvo cellega mesta Chicaga pritožilo in zahtevalo 15procentno zvišanje plače; če se temu ne ugodí takoj, se bo pričelo s splošno stavko ali štrajkom dne 1. maja. In tako je prišlo do generalne stavke, ker delodajalci niso hoteli ugoditi zahtevam delavcev in se niso strinjali z unijo. Vsled tega so vse tovarne prenehale poslovati. Delavci, spadajoči k raznim unijam, so korakali z godbami na čelu v velikih trumah po vseh glavnih cestah Chicaga. Vršila so se zborovanja delavcev po vseh večjih dvorah vsako popoldne in zvečer; kmalu je začelo še primanjkovati primernih dvoran in govornikov v različnih tujih jezikih. Tudi jaz sem se udeležil vseh teh protestnih shodov; to je naredilo precej močan vtis na vse delavsko ljudstvo. Med tovarnarji in kapitalisti je pa nastal strah, češ, kakor izgleda, bomo propadli. Zatem je bilo določeno, da se morajo vsi stavkajoči delavci udeležiti skupnega zborovanja na prostem, na nekem križišču dveh cest, da se javno pokažemo, kako velika je naša moč, in koliko imajo kapitalisti svoje moči.

Stavkarji so si izbrali najširšo ulico na zapadni strani mesta (Haymarket), pravo ime je bilo W. Randolph in Desplains St. Na tem prostoru se imata torej vršiti skupno zborovanje vsega chickaskega delavstva na soboto 6. maja 1886 točno ob osmih zvečer.

Na svojo srečo sem ravno isti dan nekaj zbolel, da se nisem udeležil tega velikega zborovanja, bil sem pa navzoč pri vseh drugih prejšnjih. Če bi se bil tudi jaz udeležil onega velikega zborovanja na Haymarket, bi bil morda tudi jaz nesre-

čen. Zato sem še danes Bogu hvaležen, da me je obvaroval morebitne nezgode ob zaključku tega zborovanja.

V nedeljo, 7. maja so dečki že na vse zgodaj kričali "Extra" in prodajali časopise v posebni izdaji z opombo: All about Haymarket. Nad 50 policajev in več sto drugih od bombe ubitih sinoči na delavskem zborovanju.

Listi so poročali, da so imele vse delavske unije sinoči na prostem, na Randolph in Desplains St., veliko zborovanje, kjer so govorniki povdarjali, čemu nima delavec saj malo boljše plače; da niso delodajalci nič drugega kakor roparji revnih žolodcev. Seveda, to je bilo malo preostro za kapitaliste. Vsled tega so začeli uporabljati svojo silo in denar, da naj mesto pošlje na to zborovanje dosti policije ter naj delavce razpodi; da se ne sme tako zborovanje več vršiti, oziroma nadaljevati. Kmalu zatem pridruži na lice mesta številna množica policije, ki prične množico poditi domov in razganjati. Ker so se zborovalci temu ustavljali in branili, je policija začela rabiti silo (krepelece). Bilo je na nekem prostoru, kjer je bilo največ policajev skupaj zbranih, v bližini nekega poslopja.

Naenkrat so začele padati in pokati bombe, katere so metali z one strehe anarhisti. Oblasti so potem zasačile osem anarhistov, ki so bili spoznani krivim; vsi ti so bili obešeni za svoj zločin, eden med njimi, Link po imenu, se je en dan poprej sam umoril.

Ker je bila tudi Turkova tovarna zatem še vedno zaprta in ker sem bil še vedno brez dela, sem začel premišljevat, da bo treba kje drugje kako mesto poiskati za zaslužek. Hodil sem torej od prodajalne do prodajalne pohištva, ker iste niso bile prizadete od stavke, ampak samo tovarne. Tako se mi je posrečilo dobiti delo pri Tobey Furniture Co., na State in Adams St., z \$10.50 plače na teden za izvrševanje vseh navadnih del v označeni trgovini. Bil sem tudi izredno vesel glede plače, \$15.00 tedensko več ko na starem prostoru. Pri tej tvrdki sem delal nekaj čez štiri leta; ko sem pustil to službo, sem dobival \$13.50 na teden.

Za časa zgodovinsko znanega masakra na Haymarket sem z ženo stanoval na Taylor St., med Jefferson in Desplains St. Kmalu zatem pridejo k meni vprašati moji tovariši ali prejšnji pečlarji, če jih sprejemam na stanovanje, ker so se že naveličali pečlarije, da morajo sami kuhati itd. Jaz sem jim pa omenil, da ne vem, po kaki pogodbi in na kak način bi se dalo to narediti? Bili so: Louis Skubic, Joseph Versčaj, Joseph Brunscole in Math Klemenc. Slednji je svetoval takole: Joe, ti nam daj postelje, tvoja žena nam bo pa prala ter kuhala; za to ti mi plačamo \$6.50 na mesec za njeno delo in mi tudi vse plačamo, kar bo ona kuhala. Dogovorila sva se z ženo ter sprejela vse te bordarje.

Čez nekaj časa pride še eden ravno iz starega kraja, po imenu John Janko, po domače Mrk; bil je izučen sedlar. Njegovi tovariši so ga zakladali s hrano, tako so mu kupili tudi vse potrebno orodje za njegovo obrt. Revez je hodil več tednov po Chicagu iskati dela, toda vse je bilo zaman, nikjer ga ni dobil. Neko jutro se kot navadno ves jezen odpravi zopet za delom; zopet zaman. Potem se vstavi na nekem mostu nad Chicagom reko ter začne vse od kraja preklinjati, Ameriko, Chicago itd., ter v jezi pomeče svoje orodje, šila, kladivo in klešče v reko.

Proti jeseni istega leta sva se z ženo domenila, da prenehava držati boarderje, ker se ne izplača in ker je preveč dela, pred vsem pa zato, ker se nameravava preseliti zopet v Pil-sen okrožje v bližino W. 18. ce-

ste in Center Ave., blizu češke katol. cerkve. Mene je osobito tja vlekel, ker bi rad pristopil k češkemu podpornemu društvu. Žena je šla in našla v najem dve precej veliki sobi pri neki dobri stari družini Weber; on je bil Nemeč, žena pa Irka brez otrok. Ta hiša je stala na Center Ave., danes Racine Ave., in 19. cesti, kamor sva se začelkom novembra preselila in kjer sva bila prav zadovoljna.

(Dalje sledi)

FLORIAN SEIDL: Mati

Ker je umorila svojega moža, so jo obsodili na smrt z mečem. Tedaj je povzdignila roke k sodnikom, jih opozorila na stanje svojega telesa in prosila milosti za svoje nerajeno dete.

Neodločeni so stali sodniki, njim nasproti se je v somraku izgubljala žena, ljudstvo pa je pohlepno prisluhnilo, ko se je slednjič oglašil eden izmed gos-podov:

"Otroka nočemo umoriti. — Odlog od poroda, otrok je nedolžen."

Tako so sklenili.

V ječi je povila deklico.

V pomoč ji je bila čuvajeva žena; prinesla je plenice, v katere je bila nekoč povijala svoje lastne otroke, široko, zeleno zibelj, na kateri so barve že davno obledela; ljubkovala je novorojenca in solze so ji tekle po starem zgubanem obrazu: "Ti ubogi črviček, kdo te bo pestoval! Kdo bo zate skrbel?"

Bila je dobra nasproti obsodjenki, si pritrgovala mleko in ga nescila njej, da bi mogla dojiti otroka. Pogosto sta sedeli dolgo v noč pri otroku in ga gledali.

Žena, ki se je bila že odtrgala od življenja, se je zdaj znova prebudila vanj in se ga vroče oklenila — po otroku.

Ko so jo slednjič postavili za omrežje pred ječo, kamor so postavljali na smrt obsojene dan pred usmrtnitvijo, je zašumelo po mestu: "V najskritejšem kotu žili na kameniti klopi, stiska otroka na prsi in mu tiho poje uspavanko, da bi zaspal."

In mesto, ki je še davno v svojem ogorčenju zahtevalo njeno smrt, je zdaj prevzelo usmiljenje do nje. Nižje ljudstvo se je gnetlo pred omrežjem, ženske in otroci so pritisnili obraze med križe in namesto, da bi jo posovali in pljuvali nanjo, so ji skoji omrežje podajali perilo in kruh. Marsikatera robata mati je jokala. Žena pa se je plašno stiskala v najtemnejši kot.

Ko so prišli sodniki in krvnik, da bi jo odvedli na morišče, je klečala na kamenitih tleh pred zibelko, zibala in pela: "Aja, spančjak, moj otročiček, otrok brez očeta in matere. Kdo bo zate skrbel, kdo te bo rad imel? Tvoj oče si je drugo izbral, zato ga je mati ubila. Morilkin otrok, ubogi otrok! Kdo te bo pestoval, kdo te bo rad imel?"

Nagnila se je nad zibelj in jokala. Sodniki so bili ganjeni. Na migljaj pa je krvnik odgrnil svoj škrlatni palč, tako da se je pokazal njegov krvniški meč in pisar je z zastajajočim glasom še enkrat prebral razsodbo. Grozilo se je v temni ječi bleščal meč. Žena, še vedno klečala, je vzdignila glavo. Z rokami je držala zibel, oči so se ji širile v grozi, kakor da prisluškuje nečemu daljnemu, strašnemu.

"Mesto bo skrbelo za otroka, kar se tega tiče, morete biti mirni," je izpregovoril eden izmed gospodov in pri tem sam čutil, kako nemogoča je njegova to-lazba.

Prosila je, da bi smela otroka vzeti s seboj na zadnji poti.

"Te kratke hipe še, ne jemljite mi ga."

To so ji dovolili. Spreved se je uredil. Posadili so jo na tali-go in krvnikovi hlapci so poteg-

nili. Glasno je zaškrpalo nena-mazano kolo talige pod svojim bremenom. Mati je stiskala dete na prsi, saj je veljal ta objem za vse življenje.

"Ubogi otrok, morilkin otrok! Kdo te bo varoval, kdo te bo rad imel! Brez očeta in matere. Dobrim ljudem v breme, slabim v zasme, od vseh zaničevan, tep-tan."

V gostih gručah so stali ljudje na cestah in gledali spreved. So-čutno so se ozirali na ženo z o-trokom na stresajoči se taligi.

Na morišču je stala množica na gosto, da je bila glava pri glavi. Le počasi se je pomikal spreved. "Ubogi otrok." Mar-sikdo je rekel tako in marsika-tero oko je bilo solžno.

Ko se je teliga prigužala do odra in so biriči porinili ženo po stopnicah kvišku, je zavpilo nekaj glasov: "Milost!"

Sodniki pa in svetovalci, ki so čakali gori, so se odkrili. — Krvnik je odložil plašč in se pri-pravil.

Tedaj je začel otrok, bodisi, ker ga je prestrašilo šumenje množice, bodisi ker je bil lačen, jokati. Žena ga je poučevala, da bi ga umirila. Otrok je pa dalje vokal. Tedaj je žena sedla na krvniško knalo, se zakrila s škrlatnim krvniškim plaščem in pod njim podolajla dete.

Na morišču je nastala tišina. Krvnik, ki je bil v svojem škrlatnem telovniku in zapeti o-glavnici, iz katere so zrle samo oči, podoben žarečemu plamenu, se je, široko stoječ, opiral na svoj meč in čakal, da bi se otrok nasitil. Mehko je valoval rdeči plašč okrog matere in otroka in ju skrivaj.

Tedaj so se vsa srca nagnila k materi. Ženske so začele ihte-ti in moški so zahtevali milost. Glasneje in glasneje je odme-valo:

"Milost. Zavoljo otroka!"

Negotovo so zrlí sodniki. Ne-ki cesovski mojster je stopil na-prej. Kratka, ogolata brada je bi-la osivela in znan je bil kot po-stenjak. Čepico je vzel z glave, go gnetoč z obema rokama sti-skal na prsi in izpregovoril:

"Gospodje! Bodite usmiljeni. Postava je dana zato, da člove-ka štiti. Kdor mori, mora umreti, da smo drugi varni pred njim. Ampak pogledjte to mater: Ta ne bo več morila. Mi smo se bili od-vrnili od nje. Zdaj jo sprejme-mo zopet medse, da bi zavoljo otroka živel. Ljudska volja je to. Bodite usmiljeni. Ne kaznuj-te otroka!"

In bilo ni niti enega, ki ne bi bil prosil milosti.

Sodniki so se spogledali med seboj, ne vedoč, kaj naj store. Višji sodnik je dvigal belo pa-ličico, ne da bi se jo upal zlo-miti v znamenje krvniku in ne da bi se jo upal spustiti nizdol.

Slednjič, vedno še neodločen, je spustil roko in množice so navdušeno pritrdile:

"Dajte, posvetujemo se."

Otrok je v tam, nasičen, na materinih grudih zaspal in ga tudi hrum množice ni zbudil.

Odvedli so ženo nazaj v ječo in se zbrali na posvet. Dolgo je omahovala odločitev in tehnica se je nagibala zdaj na stran pravi-ce, zdaj na stran človečnosti. Že se je dan poročal z nočjo. Spodaj na trgu so prižgali plame-nice in njihov rdeči sij je za-velj v posvetovalnico. Kako vo-dovje je valovala množica okrog rotovža in zahtevala milost za ženo. Vse mesto je trepetalo za-njo.

Slednjič so stopili sodniki na stopnice pred rotovžem, se od-krili in naznanili ljudstvu, ki si od pričakovanja ni upalo di-hati:

"Milost. Zavoljo njenega ma-terinstva."

—Velika egiptovska piramida v El Gizeh je bila postavljena, oziroma dovršena l. 3700 pred Kristusovim rojstvom.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi

—Na Rakeku so položili v grobnico k večnemu počitku Tonco Hmelakovo, veleposestni-co in lastnico znane Žagarjeve tvrdke. Dočakala je starost 43 let. Poleg moža zapuša dva sinova, mater in širok krog so-rodnikov. — V Ljubljani so po-kopali tapetnika Janka Dejaka. V Zgor. Kašlju je umrl Ignacij Mercina, trgovec, posestnik in gostilničar. Dosegel je lepo sta-rost 71 let. — V Poljčanah je umrla 81letna učiteljica vdova Julijana Kroparjeva. Med voj-no je izgubila svoje tri sinove, tako da na starost ni imela ni-kogar od svojih ob strani. — V Ptujju je umrl po krajši bo-lezni Alojzij Pograjec, šolski upravitelj v pokoju in posest-nik v Kicarju. Rojen je bil pred 66 leti v Križevcih na Murskem polju. Služboval je kot učitelj po raznih krajih 37 let. — V Zagrebu je preminul Bogoslav Jošt, predsednik zagrebške De-lavske zbornice in vodja tiskar-niških delojemalcev v Jugosla-viji. Pokojnik se je rodil v hr-vatskem Zagorju 11. februar-ja 1882. Oče mu je bil Čeh, mati Slovenka. Pokojnik je tu-di napisal štiri drame iz delav-skega življenja, ki so jih pred-vajali delavski odri, dalje je na-pisal stotine člankov in social-nih razprav. Sodeloval je tudi pri raznih listih in bil urednik mnogih delavskim listom. — V Moravčah je umrl daleč na okrog znani gostilničar Franc Orehek, nazvan "Kaukov oče," ki je dočakal visoko starost 86 let. Pokojni je bil med ustano-vitelji moravske posojilnice, ga-silnega društva, mekarske za-druge in kmetijske podružnice, v katerih je mnogo let upravljal odborniška mesta. — Na Krtini pri Domžalah so pokopali mla-čeniča Lojzeta Pirnata, po doma-če Kebrovega, ki se je smrtno ponesrečil pri požaru na Stu-dencu. Pogreba se je udeležilo nad 1500 ljudi, med katerimi je bilo 150 uniformiranih gasilcev. — V Žužemberku je umrl vri-mož trgovec Jakob Dereani. — V Kranju je zatisnila na veke oči Krista Hribalova. — Pri Sv. Križu pri Litiji je zapel mrtvaški zvon 79 letni Jedrti Miglič. — V St. Rupertu na Do-lenskem je ugrabila smrt po-sestnika in trgovca Franceta Kneza. — V Lasmech pri Gor. Radgoni je umrl posestnik Mar-ton Roškar. — Na Dunaju je odšel v večnost Avg. Moškerc, stric pokojnega "Slovenčevega" urednika Mihe Moškerc. — V Ljubljani so odšli v večnost: vseučiliščnik Slavko Kranjc, or-ganistova vdova 80 letna Jerica Miglič, bivši tiskarniški name-sčenec Gašper Lombar, Josipina Pirnat, roj. Hudobilnik.

Smrtina nesreča. Ono nede-ljo se je vračala skupina gasil-cev z avtomobilom od blagoslo-vitve Gasilnega doma v Perno-vem. Med njimi je bil tudi Jernej Vengust, bivši poštni kontrolor in znan gasilski orga-nizator. Ko so vozili od Leveca proti Celju, bi bili skoro povo-zili nekega motociklista in je sofer zato hipoma ustavil avto. Vsi gasilci so v velikem loku odleteli iz odprtega avta in do-bili manjše poškodbe. Vengust pa je priletel tako nesrečno, da je bil na mestu mrtev.

Požar je uničil v Zrečah veli-ko gospodarsko poslopje velepo-sestnika in lesnemu trgovcu Av-gustu Puklu. Gorelo je zopet pri posestniku Rujglu Ignacu, p. d. pri Slan-dercu v Dešeh vasi pri Žužem-berku. Pogorel je kozolec, pod in streha pri hiši.

Požar je uničil gostilničarju Grundnerju v Loški gori pri Zrečah hleve.

Zgorela je hiša in hlev z go-spodarskim poslopjem posestni-ku Marku Škamlecu pri Sv. Mi-klavžu pri Mariboru.

Obsodba pred sodiščem za za-ščitno državo

Državno sodišče za zaščito dr-

žave v Belgradu je 2. oktobra izreko razsodbo, po kateri ob-soja Bojana Kuglerja zaradi zlo-čina po točki 4. odst. 1. zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi na dosmrtno ječo in trajno izgubo častnih pravic. Z isto razsodbo je sodišče obsodilo Evgena Kvačernika.

Sin ustrelil svojo mater

Murska Sobota, 6. oktobra. — Zganili so se ljudje ob stra-šni novici. Ali je mogoče? Po-tem so umolkli. Molk zaradi Kajnovske sramote je najhujši. Vsa velika tragika dogodka je v molčanju. Kakor bi samo se-be oblatilo, se čuti ljudstvo, če govori o človeku, ki se je tako daleč spozabil, da je vzdignil ro-ko nad njo, ki mu je s tolikim trpljenjem dala življenje. — In tak zločin se je pripetil v Do-majnskem vrhu, v kraju, ki le-ži ob cesti Cankova-Rogaševci, na kmetiji Jožefa Smodiša.

Smodiš je bil prišel leta 1921 iz Amerike ter je doma prevzel posestvo. Oče je kmalu nato umrl, njegova mati Ana pa si je izgovorila običajen prevzitek. Spočetka je bilo vse dobro. Jo-žef si je ustvaril družino, šest otrok je rastle pri hiši, dva ho-dita še sedaj v šolo. Mati je pomagala, kolikor je mogla. Ob priidnem delu je 12 oravov zem-lje vsem dalo dovolj kruha. — Ali... kljub številni družini je Jožef začel zanemarjati delo. Na vseh sejnih ga je bilo polno, tudi gostilne se ni izogibal. Po-sledice: nezadovoljnost, nasil-nost nasproti družini in drugim. Kot suroveža ga slika ljudstvo, ki nima zaprtih oči. Posebno s svojo 70 let staro materjo Ano Smodiševo se je sin rad prepri-ral. Očitaj ji je brezdolje, da je samo zato pri hiši, da je. Za-grenil ji je sleherni grizljaj. Vzrok preprirov v zadnjih letih je bil tudi ta, ker je pač hotela mati spraviti sina spet na do-bro pot.

Nedavno je Jože nekega jutra ranó vstal, da nakrmi živino. Ko se je vračal iz hleva, je sre-čal svojo mater, ki je nesla v shrambo poleg hleva košaro ja-bolk. Jožef je stopil za njo in beseda je dala besedo, da je pri-šlo do prepira, v katerem je sin nenadno vprašal mater, kje je njegovih 600 dinarjev, ki jih po-trebuje, da gre na sejem. Mati mu je pa rekla: "Ali si že res tako neumen, da niti za lastni denar več ne veš?" Po teh be-sedah je zapustila shrambo in odšla. Sin je pa ves razjarjen zgrabil puško, ki je bila za tra-mom in baš ko je mati hotela zaviti okoli ogla, je sin pome-ril, sprožil in zadel mater, ki se je s krikom zgrudila na tla in obležala negibna. — Nikdo ni slišal njunega prepira, le pok sta slišala dva sosed, ki sta delala na bližnji njivi. Misleč, da se je zgodila nesreča, sta pritekla in zagledala, kako je nepremično ob mrtvi materi stal sin še vedno s puško v roki. Na vprašanje, kaj je storil, ji-ma je odgovoril: "Ustrelil sem jo!" — Orožnikom je hotel po-zneje natveziti, da je hotel vreči stran puško, ki je bila zanič, a se je pri tem sprožila in strel je zadel mater. Šele čez dolgo se je uklonil pod težo dokazov. In ko mu je lastna žena v joku prigovarjala, da se skloni k mrt-vi materi in jo v znak kesanja poljubi, je samo nagnil z glavo, odkimal in v spremstvu orožnikov zapustil mrtvo mater, družino in domačijo.

Pomemben rojstni dan indijske-ga glavarja

V indijski pokrajini Gandola je že star običaj, da se na slove-nen način praznuje rojstni dan "maharadž" ali poglavarja te pokrajine. Pri tej priliki raz-čeli tudi navadno poglavar več-jo svoto denarja med siromake. Ko je letos poglavar Rajputa slavil svoj 51. rojstni dan, se je dal stehitati, potem pa je raz-delil toliko zlatega denarja med reveže, kolikor funtov je znaša-la teža njegovega telesa.

MISIJSKI ŠKOF IRENEJ FRIDERIK BARAGA

Spisal DR. FRANC JAKLIČ

Dne 13. okt. mu je škof Lefevre spočil, da je dospela v Detroit listina (breve), s katero je papež Pij IX. 29. julija ustanovil gornjemichiganski apostolski vikariat in njega imenoval za apostolskega vikarja; 1. nov., na vseh svetnikov dan, bo prejel v Cincinnati škofovsko posvečenje kot naslovni škof amyonijski (nekdanja Amyzonia je v nadškofiji Staurapolis, severno od Kavkaza). V listini pravi papež o Baragi, da ga priporočajo "pobožnost, verska gorečnost in misijonski uspehi med Indijanci."

Apostolski vikariat, ki se ustanavlja samo v mistijskih krajih namestu rednih škofij, so podrejeni naravnost sv. stolici; brž ko pa so cerkvene razmere v njih urejene, se izpremenijo v redne škofije.

Baraga se je konec oktobra napotil proti Cincinnati. Tako ubog je bil, da so mu v Detroitu morali kupiti vse, kar je bilo potrebno za škofovsko posvečenje. Pri prijatelju o. Hammerju je bil tudi navzoč. Hkrati z Barago je prejel škofovsko posvečenje tudi jezuit o. Jurij Alojzij Carrel, ravnatelj tamošnje kolegije sv. Frančiška Ksaverijskega, in sicer za škofijo Covington (Kovington) v zvezni državi Kentucky. Obema je govoril škof Spaulding iz Louisvill (Luisvilla), ki je tudi prišel na izredno slovesnost. Kot vodilo svojega govora je vzel besede iz 3. Mojzsove knjige: "Tisti pa, ki je velik duhovnik med svojimi brati in je bilo na njegovo glavo izlito olje maziljena in ki je bil posvečen, da se oblači v sveta oblačila, naj ne hodi s svetega mesta, da ne oskrni Gospodovega svetišča; kajti olje svetega maziljenja njegovega Boga je na njem."

Veliko duhovnikov in ljudstva se je bilo zbralo v stolnici. Baraga pa svojega največjega dneva ni nikjer opisal.

Prvo škofovsko mašo je daroval v cerkvi sv. Marije, kjer je bil za župnika njegov prijatelj o. Hammer. Bila je natlačeno polna. Svete obrede je Baraga opravil z veliko točnostjo in lahkoto. Po maši in popoldne po večernicah je lepo govoril o Materi božji. V znak spoštovanja—pa tudi zato, ker je bil sam preverjen, da bi si kupil—mu je župnija podarila zlato škofovsko verižico s križcem, v katerem so bile vdlane sv. relikvije.

Prvič je delil zakrament sv. birme v Stonelicku (Stounliku) v Ohio, in sicer 34 otrokom. Nadškof ga je spremljal tja in napravil vernikom, ki so bili po narodnosti Angleži, Francozi in Nemci, veliko veselje, da so slišali njega in Barago pridigati vsak v svojem jeziku.

V cincinnatski cerkvi sv. Janeza je Baraga imel potem še enkrat škofovsko mašo, po maši pa pretresljivo resen govor o večnem zveličanju. Poslušalci so poznali njegovo apostolsko ubožstvo in so mu zbrali 60 dolarjev za potne stroške. Torej niti za pot ni imel.

Zraven svojega apostolskega vikariata je moral sprejeti v oskrbo dele sosednih škofij, po večini indijanska ozemlja. In sicer mu je detroitski škof izročil 5 okrožij (counties) na Dolnjem Michiganu ter mu vsako leto dajal 200 dol. kot prispevek za cerkvene potrebe. Škof Henni iz Milwaukeeja mu je dal zapadno obalo Gornjega jezera škof iz Hamiltona v Kanadi, severno. Tudi šentpavelski škof mu je oddal nekaj naselbin. Iz Saulta je pa že Pirc pastiral po nekoliko kanadskih misijonih iz škofije Toronto onstran jezera in ti so seveda ostali tudi Baragi na skrb.

Za svoj vikariat, ki je štel 10,000 vernikov—polovico Indijancev in polovico belokožnih rudarjev in trgovcev—je pa imel Baraga le dva duhovnika: v L'Ansu je bil van Paemel, v Saultu Ste. Marie pa jezuit o. Menet (Mne): in pa tri cerkve: v L'Ansu, Mackincu in Saultu.

Škofijski grb, ki si ga je Baraga izbral, je prav značilen zanj. Razdeljen je v tri polja. Nad njimi je napis: "Unum est necessarium, Eno je potrebno." Pod napisom sta običajna škofovska znaka: škofovski klobuk in dolga vrstica s čopi. V levem polju je Jezusov monogram IHS s križcem zgoraj in tremi žebli spodaj. V desnem polju je pa Marijin monogram, nad katerim je zvezda, pod njim pa prebodeno srce. Spodnje polje ima sidro, križ in srce, znake za vero, upanje in ljubezen. Koliko vsebine je torej Baraga dal svojemu grbu!

Kot škof je ostal ubožen misijonar, kot je bil prej, le da je imel še nove in bridkosti, katere so ob njegovem nežnem čutu za dolžnost še tembolj rastle. Bog je od njega veliko zahteval, pa mu je tudi veliko dal.

Za sedež gornjemichiganskega vikariata je Baraga izbral mesto Sault Ste. Marie (Su Sent Meri) ob prelivu Gornjega jezera v Huronsko. Po slovensko bi se imenovalo Devica Marija na Slapih, ker se ob njem vali čez skalovje in dela slapove. Takoj onstran vode je že Kanada. Lavtižar je l. 1854 Sault takole opisal: "Mesto je še majhno, kakor kakšna večja vas na Kranjskem; hiše so vse lesene, pa večinoma pravredne, zunaj pobeljene; znotraj so stene pokrite z raznobirnim papirjem, tla pa s preprogami. Cerkev je lesena, pa prostorna; v zvoniku je zvon, ki še enega centa nima. Prebivalci so kanadski Francozi, Irci in Američani, večinoma katoličani. Indijanci so se morali umekniti pred Evropejci. V majhni trdnjavi je 50 vojakov. Da bi se ladje mogle izogniti slapu, koplje okoli tisoč mož četrte ure dolg kanal; od teh je polovica Nemcev. Zdaj sta tukaj dva jezuita, Francoza; eden govori tudi nemški, eden—o. Menet iz Nantesa (Nanta) v zapadni Franciji—pa poljsko, ker je bil 14 let v Galiciji; pri sebi ima tudi dva redovna brata, ki oskrbujejo cerkev, šolo, vrt, kuhinjo in vse potrebno po hiši. V posebni poučujeta dve redovnici, francoski urušilki, deklice. Protestantje imajo v vasi dve cerkve in eno šolo." O Baragi pristavi: "Škof ima za stanovanje izbo v leseni hišici." Torej niti lesene hišice ni imel vse na uporabo: jezuitska je bila in je imel pri njih le eno sobico in pa hrano.

Lesena cerkva je bila torej prva Baragova stolnica, sobica

v leseni hišici pa njegova škofijska palača.

Sault Ste. Marie so Indijanci—tudi tam je bival rod Očipve—imenovali Baotig. Že od nekdaj so bili tam naseljeni, ker je ondi zelo veliko rib, zlasti belic in sardel. Prvi duhovnik, ki je okrog leta 1615 prišel mednje, je bil franciškan Le Caron. Nekaj časa je med njimi deloval tudi jezuit Izak Jogues, ki je 18. oktobra 1646 umrl pod udarcem indijanske bojne sekire in je bil nedavno z ostalimi kanadskimi mučenci proglašen za svetnika. Francoz Lussion je bil proglasil naselbino z okolico za francosko last ter je pred zastopniki 14 indijanskih naselbin tako vzneseno proslavljal veličino Francije in njenega kralja. Ludovika XIV., da so divjaki zamišljeno strmeli. Misijon, ki se je bil komaj začel, pa je bil zažgan ob krvavem spopadu med rodovoma Solux in Očipve. Sele Baragov znanec

Haetscher ga je leta 1834 obnovil. Jesen leta 1836 je dospel tja Pirc iz La Croixa. Ondotni beli naseljenci so bili le po imenu katoličani, ker so bili predolgo brez duhovnika. Pirc je prišel baš o pravem času, ker sta se bila prav takrat priselila dva protestantska pastora. Leta 1837 je zgradil leseno cerkev in stanovanje za duhovnika; slovenski misijonar je torej oskrbel najpotrebnejše za prvega slovenskega škofa. Versko življenje se je pod Pircem hitro dvigalo, veliko poganov se je dalo krstiti in tudi precej protestantov se je izpreobrnilo. Iz Saulta je ustanovil Pirc več misijonov med Indijanci. V Saultu je ostal do julija 1838, nakar smo ga srečali pri Baragi in njegovi sestri v La Pointu. Ko se je pozneje naselil v Arbre Crocheu, je od tam oskrboval tudi Sault, dokler se niso tam naselili jezuiti.

(Dalje prihodnjič.)

Obilen pridelek koruze

V bližini farmarskega mesta Willard, Huron okraj, Ohio, lastuje neka družba pet tisoč akrov obsegajočo farmo. Letos je bila ena šestina tega ozemlja (800 akrov) zasejana s koruso, ki je tako dobro obrodila, da bodo iste naličali 50,000 bušljev.

—Newyorški finančnik Haym Salomon (1740-1785) je posodil ameriškega kongresu tekono revolucijske vojne \$640,000, kateri niso bili nikdar vrnjeni. Če bi se računalo po 6% zamudnih obrestih, bi do danes ta dolg znašal skupaj približno 4 milijone dolarjev.

—Thomas J. Mooney, ki je že 16 let zaprt v St. Quentin ječi v Kaliforniji vsled skrivide pri nekem atentatu, je vložil prizivno prošnjo na najvišje zvezno sodišče v Washingtonu za ponovno obravnavo.

Sedaj lahko greste v EVROPO IN NAZAJ

Za samo
(tretji razred)

\$113.00

Med 22. oktobrom in 30. aprilom, 1935
15 DNI OSTANETE V EVROPI
Na popularnih French Line parnikih

ILE DE FRANCE
PARIS
CHAMPLAIN
LAFAYETTE

Pridružite se našim božičnim izletom, ki odplujejo iz New Yorka 8. decembra na

"CHAMPLAIN"

Se vrne iz Havre 3. januarja 1935 ali

"PARIS"

Iz New Yorka 15. decembra

Vrni se na

"ILE DE FRANCE"

Iz Havre 9. januarja 1935

Vijudna postrežba. Slavna francoska kuhinja. Fine ugodnosti.

Za vome listke in informacije vprašajte pri naših agentih

FRENCH LINE

26 Public Square, Cleveland, O.
306 N. Michigan Ave., Chicago, Ill.

Dva bivša ugledna Clevelandčana v državni ječi

Dne 25. oktobra je dobila državna ječa v Columbus, Ohio, dva nova gosta, namreč: C Stirling Smitha, bivšega predsednika propale Standard Trust banke in znanega odvetnika Wm. P. Clyne. Prvi je povelil večjo svoto denarja, drugi je pa z avtom do smrti povozil našo rojakinjo Mrs. Mary Kováčič ter zatem skušal uiti postavi. Smith pod jetniško številko 68843 bo moral presedeti od 2 do 30 let, Clyne, št. 68844, pa od 2—10 let.

Oba nova jetnika sta bila priklenjena ka dvema zamorcema, ko so ju pripeljali v zapore; nato so jima vzeli odtise prstov ter ju preoblekli v uniformo kazencev.

Zračni promet med Ameriko in Rusijo

Vladivostok, U. S. S. R., 25. okt. — William C. Bullitt, ameriški poslanik za Rusijo, se vrača službenim potom domov skozi Japonsko. Pri tej priliki se je navedenec izrazil, da bo po njegovi sodbi uveden v doglednem času redni zračni promet čez Pacifiški ocean med Združenimi državami in sovjetsko Rusijo.

Premog zasul tri dečke

Wilkesbarre, Pa., 23. oktobra. — Ko so trije revni šolarji iz premogarske naselbine Plains Township danes ob vznožju ogromnega kupa antracita nabirali premog za zimo, se je vsulo nanje 1500 ton premoga ter jih zagreblo. Njih trupel še niso mogli spraviti na površje.

—Na Ruskem so začeli vporabljalati solne žarke pri posebnih napravah in strojih za pogon.

VELIKE BLASNIKOVE PRATIKE

za leto 1935 je dobil in prodaja Josip Grdina, lastnik slovenske knjigarne na 6121 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Cena 25c s poštnino vred.

ZELITE POSTATI AMERISKI DRŽAVLJAN?

Tedaj naročite najnovejšo knjigo, ki ima vse podrobne podatke za državljanstvo, in ki se dobi samo pri

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

Cena samo 20c

Učitelj jugoslovanskega kralja

Kakor znano, se je prvi ali starejši sinček pokojnega jugoslovanskega kralja Aleksandra, 11-letni prestolonaslednik Peter vrnil v Beograd, kjer so ga proglasili za kralja pod imenom Petar II.

Mladi jugoslovanski kralj se je dozda šolal v nekem privatnem učnem zavodu blizu Londona na Angleškem, kjer je dovršil četrti razred; zdaj bi pa imel pohajati v gimnazijo. Ker je bil po smrti svojega očeta pozvan v Beograd, je z njim vred došel tudi angleški učitelj C. C. Parrott, ki bo ondi privatno poučeval mladega kralja. Mladi kralj prebije svoj čas deloma pri knjigah poleg učitelja, deloma na kraljevem dvoru in deloma pri svoji materi in bratih. Igrače je popolnoma opustil. Ko se je mladi Peter II., dne 18. oktobra vrnil s pogreba svojega očeta, se je oklenil materi okoli vratu, rekoč: "Draga mati, moj ata je odšel v večnost. Jaz Ti obetam, da Ti bom vedno dober in zvest."

VSE LINJE IN PARNIKI

Mi smo uradni zastopniki za vse valne linije in parnike in vam v vsakem slučaju lahko postrežemo, če potujete v stari kraj, ali če želite koga dobiti iz starega kraja. Pridite nam po Vozni red parnikov in cene kart.

POŠILJANJE DENARJA

V pošiljanju denarja v stari kraj imamo 15 let izkušenj in zato ste lahko sigurni, da boste dobro postreženi, če se obrnete na nas, kadar pošiljate denar. Sedaj so naše cene za dinarje sledeče:

Za \$ 3.00	110 Din	Za \$ 9.35	100 Lir
Za \$ 6.00	190 Din	Za \$ 18.25	200 Lir
Za \$ 10.00	400 Din	Za \$ 27.30	300 Lir
Za \$ 20.00	815 Din	Za \$ 44.75	500 Lir
Za \$ 24.25	1,000 Din	Za \$ 58.50	1,000 Lir
Za \$ 48.00	2,000 Din		

V navedenih cenah so zapadnjeni vsi stroški. — Pošiljamo tudi v am. dolarjih. — Ker se cene sedaj čisto menjajo, so navedene cene podvržene spremembam, gori ali doli.

DRUGI POSLI S STARIM KRAJEM

Ako rabite pooblastilo, kupno pogodbo, ali kako drugo listino za stari kraj, ali, ako imate kak drug posel s stari krajem, se obrnite na:

LEO ZAKRAJSEK

General Travel Service, Inc.
302 E. 72nd St., New York, N. Y.

Jugoslovanskim volilcem v Minnesoti

Ako imate zaupanje v našega predsednika Franklin D. Roosevelta, in v njegove smernice, tedaj

volite dne 6. novembra 1934 za

Hon. Einar Hoidale

za U. S. senatorja Minnesote

Mr. Hoidale je progresivec in velik prijatelj priprostega ljudstva. Kot kongresman je vedno stal ob strani predsednika Roosevelta; podpiral ga je ob vsaki priliki v njegovem prizadevanju da se ameriškega ljudstvu vrne prosperitet in s tem pomaga milijonom delavcev ter drugim priprostim ljudem te dežele.

Glasujte za HOIDALE

6. novembra 1934

(Politični oglas po naročilu tozadevnega kamp. odbora)

VAZNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj: KADAR ste namenjeli v stari kraj: KADAR želite koga iz starega kraja: KADAR rabite kako pooblastilo ali kako listino za stari kraj se obrnite na nas. KARTE prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in svedu tudi za vse izlete.

Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denarne pošiljke izvršujemo točno in

zanemljeno po dnevnem kursu v JUGOSLAVIJO in v ITALIJO

Za \$ 2.50 100 Din Za \$ 9.35 100 Lir

Za \$ 5.00 200 Din Za \$ 18.25 200 Lir

Za \$ 7.50 300 Din Za \$ 27.30 300 Lir

Za \$ 12.50 500 Din Za \$ 44.75 500 Lir

Za \$ 24.25 1,000 Din Za \$ 58.50 1,000 Lir

Navedene cene so podvržene spremembam, kakor je kurz. Pošiljamo tudi denar brezvalno in izvršujemo izplačila v dolarjih.

V vsakem lastnem interesu je, da plačate nam, predno se drugje poslužite, za cene in pojasnila.

Slovenic Publishing Co.

(Olds Naroda—Travel Bureau)
216 West 18 St. New York, N. Y.

Mr. in Mrs. Henri le Troter

du, Detroitu, Chicagu, Washingtonu in Philadelphiji, da se osebno pogovori z generalnimi agenti o vsoti, ki se bo porabila za leto 1935. To leto bo prvič začel voziti največji parnik sveta Francoske linije v Cleveland.

William E. Tracy

OKRAJNEGA PRAVNKA
(County Attorney)

Ima 26 let izkušnje kot odvetnik in probatni sodnik. Bil je vedno prijatelj delavstva. Zavzemal se bo za pošteno, nepristransko in uspešno izvrševanje postave za VSE ljudstvo Saint Louis okraja v Minnesoti.

Volitve bodo 6. novembra 1934.

Poslano v priročnik po odboru pristojevalcev za izvolitev Wm. E. Tracyja

V katoliške hiše

SPADAJO LEPE NABOŽNE KRŠČANSKE SLIKE!

Okrasite vaše stene z naslednjimi slikami, ki jih zdaj lahko naročite od naše knjigarne:

- Slika — "ZADNJA VEČERJA" (Jezus z apostoli)
" — "JEZUS DOBRI PASTIR"
" — "JEZUS PRIDIGA NA JEZERU"
" — "JEZUS Z APOSTOLI NA POLJU"
" — "JEZUS NA GORI"
" — "JEZUS V SLIKI: PUSTITE MALE K MENTI"
" — "SVETA DRUŽINA"
" — "MARIJA Z JEZUSOM"
" — "MARIJA Z JEZUSOM IN ANGELJI"
" — "SV. TEREZIJA MALA CVETKA"
" — "ANGELJ VARUH PRI OTROKIH"

Vse navedene slike so izdelane v najlepših slikovitih barvah, ki so najlepši kras za vsako hišo in dom. Slike so izdelane popolno, z lepim krasnim okvirjem, bronzirane barve, v okvirju je steklo ali šipa, vse popolno za obešiti na steno, kakor vidite tu objavljeno sliko. Slika je velikosti: 30 inčev dolga in 14 inčev široka.

Te slike so tudi krasen presenetljiv predmet za pokloniti sorodnikom, prijateljem ali znancem v dar ob priliki obhajanja kakih obletnic ali jubilejev. Tak dar spominja ljudi vse življenje na svoje domače ali na prijatelje in znance.

VSAKA NAVEDENIH SLIK STANE: **\$5.25**

Slike pošiljamo po ekspresu in ekspresne (pošiljativne) stroške plača vsak naročnik slike sam, ko prejme slike. Zgoraj navedena cena je samo za sliko brez pošiljativnih stroškov.

Naročila je poslati z potrebnim zneskom na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 WEST CERMAK RD.

CHICAGO, ILL.

Baragites Plan Jubilee Program

Milwaukee, Wis.—The Knights and Ladies of Baraga will have a grand celebration Nov. 25 in the South Side Turner Hall, featuring the operetta, "Cleo Patra," bolstered by a Knights-only cast.

The afternoon program calls for a march of time arrangement of the progress in the KSKJ in commemoration of the 40th anniversary of the Union. The presentation will be followed by old-time dance music for the seniors. In the evening Art Stone will furnish the music for the younger generation.

Friends and boosters are reminded that tickets are on sale, 35 cents in advance or 40 cents at the door.

The knights and ladies at this early date extend an invitation to all their friends and hope that the date will be reserved and followed by attendance.

The next regular meeting of the lodge will be held Friday, Nov. 2. It is important that all members attend, for plans will be discussed for the forthcoming dance. We need the co-operation of all members to make the affair a success.

Helen Bremsek.

Slovenian Library in Cleveland Marks Jubilee

Sunday, Oct. 28, marked the 28th anniversary of the Slovenian National Library. Its establishment in 1906 is one of the highlights in the history of Slovenian cultural institutions in Cleveland.

The library's first president was Frank Cerne, who is now president of SDZ; its first active secretary was Louis J. Pirc, assistant editor of Ameriška Domovina (then Nova Domovina). The library was first housed in the Sokol Home, where St. Vitus' Church now stands. At its founding its membership numbered 28; today it has over 200 members. Among its charter members are Dr. F. J. Kern, lexicographer, and Ivan Zorman, poet.

Beginning with 315 books, the Library now has over 3,000 volumes. It is the best private Slovenian library in the country; in number of books, its only equal is the E. 55th St.-St. Clair Branch Library with a collection of over 4,000 volumes. The library can boast of the finest and most complete collection of reviews and newspapers in the United States.

Credit is due to such societies as Slovenski Sokol, Naprej, Carniola Tent and Ivan Cankar Dramatic Club, and its many patrons for its continued existence.

In 1924 the library was moved to its present home in the National Home. In its room one can find the pictures of our old-world cultural leaders Trubar, Vodnik and Tavčar; our poets Prešeren, Gregorčič and Askerc; our novelists Jurcic and Cankar. There is a portrait by Božidar Jakac of our Cleveland poet, Ivan Zorman, and a painting by the greatest of American Yugoslav painters, H. G. Prusheck.

A. J. Klancar.

OUR YOUTHFUL LEADERS

By Frances Jancer

It may sound like a strong statement, but no man or woman has yet measured up to the full possibilities of a worthwhile job. That is why working in a big organization like the KSKJ is one of the best sporting propositions. The place you occupy today may be a goal to the men below you, but if you are wise you know it is only the beginning—the starting point, as you would say:

The big moment in any person's life comes when he realizes that if he is to get anywhere he must do it all himself. A leader is always self-made. When a man has equipped himself by thought and study for a better job, promotion usually comes along even before it is expected. As children you were given bigger suits and dresses to wear when you outgrew the ones you had. The same thing is going to apply to the position you are given in industry or lodge work.

No person ever makes a success of a job in which he does not first put his thought and effort. Sometimes we wonder why so many people are failures in life. Often it is because they put self first and duty last. How many people are there today that consider themselves before their work, or anything as far as one's imagination goes? The self-styled egotist is he. They are keen about their pleasures but half-hearted about their work, doing no more than was absolutely necessary, holding the job or office more as an honor than of duty.

Many go about complaining of the lack of opportunity to show what is in them. It is simple to fool themselves in this way. You never will get anywhere by just complaining and whining—start out now, and get to work.

The man who co-operates best will most probably be the man who does the most thinking about his work. No power on earth can stop such a man from advancing in his chosen field, and it is this type of man, woman or child that an organization like the KSKJ looks for to carry on its works—the kind that can be trusted to handle its affairs.

ST. STEPHEN'S MEMBER READS FIRST MASS

Chicago, Ill.—The St. Stephen's Lodge, No. 1, again is highly honored, this time because its member, Ernest Bogolin, was ordained into the holy priesthood Oct. 21 and read his First Mass Oct. 28 at Cerklje, Yugoslavia, the birthplace and parish of his parents.

The celebrant was born April 4, 1910, in Chicago. He left the St. Stephen's School at the seventh grade and entered St. Joseph's Seminary at the age of 12. He graduated from St. Joseph's Seminary, Hinsdale, Ill., in the year 1929, later entering the Franciscan Order at Lemont, Ill., as a novitiate. In 1932 he departed for Maribor, Yugoslavia, to continue his studies.

It is with deep regret his folks and friends were denied the privilege of witnessing his First Mass, but it is the "Will of God," and we must accept it as such.

Correspondent.

INVITE JAYS

Euclid, O.—The SZZ No. 49, of which many KSKJ people are members, extends an invitation to all to attend a dance and card party to be held Nov. 3 at Schneider's Hall, 888 E. 222d St. Refreshments will be available.

The committee in charge of the affair consists of Mary Andolsek, Mary Reher and Molly Gnidovec.

Joliet Boosters Have Ladies' Pin League

Joliet, Ill.—The Joliet KSKJ Boosters held their meeting Oct. 22 and discussed various sports.

At the meeting it was reported that the ladies of the club have their own bowling league. They meet every Wednesday night, 7:30 o'clock, on the Rivals Alleys.

The next meeting of the club will be held Nov. 26.

Reporter.

Get the New Deal Habit!

Hickory Markets Lead Joliet Booster Pin Circuit

Standing

	W	L
Hickory Markets	4	2
Johnston Cookies	3	3
Slovenic Coal Co.	3	3
Illinois Wine & Liquor	2	4

Joliet, Ill.—The Slovenic Coal Co. team made a clean sweep of the three games with the Illinois Wine & Liquor team, while the Johnston's Cookies copped two from the Hickory Markets in the recent matches of the Joliet KSKJ Booster Bowling League. J. Churnovich was high scorer with 206.

The lineups of the teams, which meet every Thursday night at the Rivals Alleys:

The Slovenic Coal: A. Lilek, A. Golobitch, W. Rogel, A. Horvat, F. Ramuta, R. Mamuta. Illinois Wine & Liquor: J. A. Mutz, W. Kuhar, I. Strojic, L. Kuhar, L. Musich.

Hickory Markets: J. Sybyski, J. Zalar, J. Jevitz, A. Jurcic, M. Papesh.

Johnston Cookies: J. Kuzma, M. Vedetich, F. Rogel, F. Kuzma, J. Churnovich, E. Ramuta.

Reporter.

KSKJ ATHLETIC BOARD

Frank Banich, chairman, 2015 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill. Josephine Ramuta, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.

John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.

William Kastelic, 15930 Saranac Rd., Cleveland, O.

F. J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Rudolph Maierle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

GAMES

Give each contestant a baby's milk bottle. At a given signal they race to see which one can first drain this bottle of all the milk.

A prune is tied firmly in the middle of a long piece of twine and each of the two contestants takes one end of the twine in his mouth and begins to chew his string for the prune. He is not allowed to use his hands.

ENTHUSIASTIC BOWLER

Mrs. Helen Mally

Cleveland, O.—When the KSKJ gives blue ribbons as a recognition of enthusiasm, ribbon No. 1 will be rightfully merited by Mrs. Helena Mally, president of the Mary Magdalene Lodge, No. 162.

Mrs. Mally, a veteran delegate to KSKJ conventions, not only approved the plan of the lodge to organize a ladies' bowling team, she also signed up, and is now a regular participant at the matches held every week on the Norwood Alleys.

Despite her 60 years—and we consider Mrs. Mally as a young lady—she has set a wonderful example to the young people of the organization. It is said that the KSKJ would be enthusiasm-bound if all young people would have but just an ounce of the enthusiasm displayed by the veteran president of Mary Magdalene Lodge.

Pitt Juveniles Tie With Strong Broderick Club

Pittsburgh, Pa.—The Pitt KSKJ Juvenile Athletic Club football team considered it a victory by holding the strong Broderick Club to a 6 to 6 score.

The Pittsters scored their touchdown through a long pass from Lefty Tomec to Panion in the end zone.

The Brodericks scored by an intercepted pass from the KSKJ 30-yard marker.

"Purp" Persetic was the star of the day with consistent breaking into the opponents' backfield. He blocked the move for the extra point and dived for a fumble to save the Jays from defeat.

Captain "Pikey" Zigon, center, also proved a stalwart on defense, while Joey Cesnik and "Wimpy" Mravinc, hard running backs, did fine behind the stellar blocking of "Nicky" Balkovec. "Tooty" Gorup and Johnny Sutej, hard tacklers, proved a Nemesis to the plunging Janko of the Brodericks.

Louis Flajnik and Eddie Cadonic and John Tones, guards, did well in holding the line and in making the holes. The ends Mirko Pecman, Joseph Balkovec and Jack Larbig were hard to get around and did well in choking the end plays.

The next big game is carded for Nov. 1, 4 p. m., on the 62d St. grounds, where the Jays will meet the Kalb Club.

F. J. Sumic.

DEADLINE NOTICE

The regular Our Page deadline is 8 a. m. Friday.

TO LECTURE ON AUTHORS

Cleveland, O.—Miss Eleanor Sunderland, head librarian of the St. Clair Branch Library, announces a series of four lectures on modern Slovenian authors to be given by A. J. Klancar, translator and Slovenist.

Two lectures will be given after Thanksgiving and two after Christmas. "The public is cordially invited to attend these lectures by Mr. Klancar," says Miss Sunderland.

The first lecture will be given Dec. 4, 7:30 p. m., in the St. Clair Branch Library.

149 Attend St. Joseph's After-Meeting Social

Cleveland, O.—One hundred and forty-nine, by actual count, attended the after-meeting social of the St. Joseph Sports, held Oct. 24 in the Slovenian Home, Holmes Ave.

Kristoff's Orchestra provided the music, while Marie Ostane, one of the headliners of the Sports' minstrels, was soloist. Added to the program was the appearance of Boogey Dolence, recent vocal and dancing find of the club. Boogey's selections place him in a class with Cab-Jolson.

Kay Jays Lead the Way!

LETTER TO THE EDITOR

Editor Our Page:

As the official scout of the Chicago White Sox in this district and the manager of William Petan of Joliet, who has been added to their roster as a pitcher and who will be farmed to the Texas League, namely, at Dallas, I wish to make a few corrections in connection with an article on Oct. 23.

Petan did not pitch a victory over the Chicago Firemen, but was defeated, 6 to 3. He was the leading hurler for the Will County Democrats in 1933 and 1934, having won for them the WHL County championship in 1933—the 1934 tournament being won by the Holy Family team of Joliet. He was not farmed out by the Cubs to Peoria of the Three-I League, as there is no such league at the present time; but in September I completed the deal with the White Sox, at which time I was named their scout in this district.

Neither Petan nor I had any knowledge that the article referred to was written or that it was to be printed, and I wish to state that any player seeking any baseball position can only do so by presenting true facts of his record and his ability.

Any youth who is seriously thinking of following the baseball profession as a career will be given a fair and just trial by me if he contacts me or writes to me with particulars of himself; namely, age, height, weight, playing position and record.

John A. Zelko,
406 Ruby St.,
Joliet, Ill.

PERSONAL

La Salle, Ill.—Mr. and Mrs. Anthony Gergovich are the proud parents of a son born Oct. 22 at St. Mary's Hospital in La Salle. Mrs. Gergovich is the former Miss Jeanne Coughlin.

GOLDEN MONTHS

By Frances Jancer

October and November—the golden months! Mother nature, by some mysterious alchemy, has touched everything with gold—the fields, the fruits of the trees, the flowers of the season, and even the sunlight—so that it seems as though summer itself has grown into mellow ripeness.

Red and purple leaves are beginning to appear in the barberry hedges, there is a dash of scarlet among the sumacs and maples. The ground is bedecked with leaves aglow with color, and the crisp air is filled with the pungent odor of numerous bonfires.

The pumpkins lie in the fields like great nuggets of gold, the corn is in the shock, apples of variegated colors are lying on the ground, and here and there away from the beaten path may be found the red-berried "bittersweet."

To the gold of the fall months might well be added the golden treasures of another year of accomplishment and activity, which is starting; and the golden opportunity for study, reading and advancement which are available during the months to come.

"What is so rare as a day in June?" Nothing, except perhaps an October day spent in the woods.

Eveleth Jay Gives Version of Florians' Visit

Eveleth, Minn.—We have read about and heard about the good times that the St. Florians had on their trip to Eveleth. Now let me tell my side of the story.

When we received a wire from Chicago stating that there will be 30 coming to our little town we were elated to think that so many would see the sights here. In a small town like ours, with a population of about 8,000 people, it was hard to map out a program ahead of time as to what we could do to show the group a good time. We had a few points of interest that we could, and did, show them. There was the open pit at Hibbing, the largest open pit mine in the world. As to the high schools of Hibbing, Buhl and of Eveleth, I am sure that the St. Florians will vouch for me when I state that the schools on the range are one of the best that can be had in the country. We also showed them a few of the 10,000 lakes that are here in Minnesota. All of the lakes bear millions of fish. Talking of fish, I was telling some of the boys the size that we catch them here. They all laughed and replied, "Let me tell one." To prove my statement to these certain fellows I will quote a phrase in the game laws of Minnesota: "All pickerel, pike, etc., under 12 inches must be thrown back under penalty by law."

During our "Slovenian world series" we had three nip and tuck battles. We had a good team, but the St. Florians, behind the stalwart pitcher, Eddie Kucic, were better. We really won a moral victory if a comparison was made of last year's scores. We are handicapped all year in the respect that the local park was under plow and harrow. This made the Eveleth KSKJ baseball team an orphan team. We played all our games on foreign (Continued on page 8)

DETROIT ELECTS ATHLETIC HEAD

Joliet Re-elects Josephine Ramuta Athletic Representative

Detroit, Mich.—Michael Plautz was elected representative for sports of Lodge No. 176 at a recent meeting of the lodge. The lodge is resolved that it will fall in line with the other KSKJ lodges.

Joliet, Ill.—Miss Josephine Ramuta was re-elected to the Athletic Board at the Oct. 22 meeting of the Joliet KSKJ Booster Club.

To Change Test; Will Try Treasure Hunt

South Chicago, Ill.—Often-times, when the mind becomes dull and the natural wit of an individual becomes ragged, a change of routine is advised. A variance from the commonplace serves as a tonic which instills new spirit and inspires new effort. The will is refreshed and a gay enthusiasm prevails.

We don't infer that our St. Florian Booster organization needs the dosage. There is always a certain amount of undying determination present which cannot be quenched by a doldrum or by a consistent monotony. That kind of determination which has raised the club to a dominating and enviable position in our KSKJ circles is ever present.

Like in everything else there is an adjustment point. When various factors and influences need an inventory or inspection, a little smooth oil is the prescription. And thus it is for us, we have functioned well in the past but the future is ever before us. If we desire to continue to remain in the Kay Jay limelight we must gird ourselves anew, for it is always a difficult task to compete with our fraternity.

As the initial step in setting our new fall and winter program into motion, the Entertainment Committee, composed of Ed Kompere, Frank Gorenc and John Jurkas, has announced that the much anticipated Treasure Hunt will be held after the regular booster club meeting, to be held this coming Monday evening, Nov. 5, in St. George's Church hall.

Booster club members who are reminiscent of the last hunt will not overlook the opportunity to participate again. The committee promises just as difficult and intricate mystery quest as before. In fact there will be several perplexing innovations. To top off the evening, a fall party will wind up the affair. Only club members are eligible. Full details and particulars will be revealed at the meeting, which will begin promptly at 8 p. m.

St. Florian Booster.

NOTICE, PITTSBURGH!

Pittsburgh, Pa.—The Pitt KSKJ Booster Club will offer a Requiem High Mass for the repose of the soul of its late member, Stephanie Vranic.

The Mass will be read by the Rev. Herbert Butterbach at 8 a. m. Saturday, Nov. 3, in St. Mary of the Assumption Church.

All members of the club are requested to attend and to pray for the deceased, once an active member of the club.

Get the New Deal Habit!

Public Enemies

Public Enemy No. 1

Godless Education: By ignoring, or keeping out religion from the regular school, or college course—by negation, we create the idea that religion is not necessary in the make-up of character, and, as a result, we produce a smart man but one without conscience—a selfish, heartless, grasping, scheming individual bent on amassing all the wealth and securing all the power he can regardless of the rights of his fellow-men.

Public Enemy No. 2

Immoral Moving Pictures: These allies of Satan himself paint the life of sin with false and glowing colors, and makes heroines of the sensuous characters of the underworld, causing innocent little children to gaze in wonderment upon the wiles of a courtesan, and forgetful of the fact that Christ Himself has said: "But he that shall scandalize one of these little ones that believe in Me, it were better for him that a millstone should be hanged about his neck, and that he should be drowned in the depths of the sea."

Public Enemy No. 3

Trashy and Immoral Literature: Closely allied with the salacious and harmful moving picture, we find the true story, true romances, and love stories of the present time, all reeking with suggestiveness, filth and gutter slime, and easily procurable by children of immature years who quicken their passions and injure their souls by this harmful and soul-destroying poison.

Public Enemy No. 4

"Ten-Cents-a-Dance Halls": From the immoral moving picture and immoral magazine, these dance halls recruit their habitués. They are the withered and seared flowers of our youth, souls once pure and innocent, but contaminated and besmirched by the filth of monsters who would profit even to the destruction and damnation of immortal souls made to the image and likeness of God—moths whose wings have been singed by the mad desire for pleasure.

Public Enemy No. 5

Night Clubs: Assuming a more respectable air, but none-the-less related in effect, is the fashionable club where fan dances are the feature acts of the program, and nudity, obscenity, and the risqué in the spotlight. Here one can find the social high-lights of the community brushing elbows with the lower elements of society—the rue, the gambler, the courtesan, the adulterer, the adulteress—no one in attendance being exactly sure that the couple seated at the next table is not some other woman's husband with some other man's wife. A motley crowd at best—all out to trip the light fantastic and sip the latest concoction of liquors to the tune of a jazzy orchestra and have a "jaggy" time. The Night Club! unlawful offspring of crazy prohibition!

Public Enemy No. 6

The Gambling Den: Often associated with night club life, and found under the same roof. When tired of dancing, the habitués turn to the roulette wheels and other gambling devices for a thrill. What a "thrill" to take a chance with the money needed to sustain a family!

Can we be surprised at the economic difficulties of the country when the masses in recent years have turned themselves loose like madmen in search of thrills and pleasure? No one will ever know the amount of money, and money badly needed for the support of many a struggling home, that has been squandered in these places.

—The Catholic Forester.

A YOUNG MAN'S RECREATION

In a church near San Francisco, the pastor has prepared for the young men of his congregation what he calls "a young man's recreation creed." It has ten articles:

1. I will never patronize an entertainment that brutalizes men or shames a woman.
2. I will always do some part of my playing in the open air.
3. I will not be merely a lazy spectator of sport; I will taste for myself its zest and thrill.
4. I will avoid over-amusement as I pray that I may be saved from overwork.
5. I will choose the amusements that my wife can share.
6. I will not spend Sunday in caring for my bodily pleasure so much that I forget my soul and its relation to God.
7. I will never spend on pleasure money that belongs to other aspects of my life.
8. I will remember to enjoy a boy's sports again when my boy needs me as a chum.
9. I will recollect that play should be for the sake of my mind as well as for my body; hence I shall not shun those forms of entertainment that deal with ideas.
10. I will never let play serve as the end of existence, but always it shall be used to make me a better workman and a richer soul.

BOWLERS

If you are a novice in the game of tenpins and find that your arm is sore the day after you bowl, don't give up! It takes a little time before you can bowl through several sessions without noticing the strain.

If you are heavy, bowling will help cut down on your avoirdupois. If you are thin, it will provide a wonderful exercise and stimulate your appetite.

Bowling requires co-ordination of muscle movement, poise and skill. The sport is comparatively inexpensive—and one of the most popular sports in the KSKJ. Has your lodge a team or league?

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacing.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Friday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Editor: Stanley P. Zupan.

Detroit Lodge to Mark KSKJ Jubilee Saturday

Detroit, Mich.—The 40th anniversary of the KSKJ will be celebrated with a program and dance Saturday, Nov. 3, in the St. John the Viennay Church hall, 12th St. and Geneva Ave.

A very entertaining vocal program has been arranged. At this time the trophy awarded to the lodge for its activity in the National Recovery Campaign will be officially received.

The program will open at 7 p. m. All members of the lodge as well as all KSKJ members and their friends are invited to attend.

KSKJ Members to Perform in Collinwood Musicale

Cleveland, O.—The majority of the artists to perform at "Little Bit of This and Little Bit of That" are KSKJ members.

This performance will be given Nov. 4 by Ilirija, St. Mary's Church choir, in the Slovenian Home, Holmes Ave., and will end up the year's successes. The program shows a variety of songs that should please everyone. A quite unusual thing about the musicale is that it shall all be dramatized. Besides familiar songs there will be two comedy acts. The familiar "Ciganska sirota" will bring many a tear to the eyes of the audience, as Miss Alma Grill will sing with such feeling and emotion.

Among the soloists are Miss Josephine Modic, a member of the Cleveland Symphony Orchestra operas. Miss Josephine H. Tercek, who has participated in many concerts and recitals, will offer a few piano solos.

Mr. M. E. Rakar, well-known Slovenian soloist and actor, will do his bit in both dramatics and singing. Miss Mary Ostanek, with Messrs. J. Pezdirc, A. Krantz and F. Kovacic, will also take part in dramatics.

We take this opportunity to extend an invitation to all friends in Barberton, Lorain and Euclid.

Mr. M. E. Rakar will direct and Miss Josephine H. Tercek will be the accompanist.

Do your friends gamble?

They may not play the horses, or they may not know the difference between a full-house or a flush in a card game. Perhaps they do not even know what the stock market is.

But they gamble—

every time they go out into a public street and attempt to cross before the traffic light changes. They gamble when they change from one job to the other. They may not even look for "sure things" or safe bets, but show them a dead-fire proposition and they will take it.

Membership in the KSKJ—

is a "sure thing"—a gamble guaranteeing no loss at reasonable rates. Give your friends a tip on a sure thing, tell them about the KSKJ!

Pitt Boosters to Elect Athletic Director

Pittsburgh, Pa.—The regular monthly meeting for November of the Pitt KSKJ Booster Club will be held Thursday, Nov. 1, in the Slovenian Auditorium. The meeting will be called to order at 8:30 p. m.

The matter for discussion will be principally the election of the athletic director and his duties to the club. This will be in order upon the suggestion of the chairman of the KSKJ Athletic Board.

Ways and means toward a larger membership following, it is hoped will be discussed.

Bowling will be discussed finally and thoroughly toward a definite conclusion. Basketball will again be on the books, and plans will be made to have everything on schedule by the time arrangements are made at Arsenal High School.

Let's see new faces! Every member bring a new member! Pitt Booster.

Get the New Deal Habit!

Do You Know Answers To These Questions?

Is your lodge active in sports or socials? Has it elected a candidate for the coming Athletic Board election?

Do your lodge executives feel as though this drive for representatives is just a silly idea, and cannot spare a few moments during the meeting for an election?

Do they also think that there is no reason for electing a representative, for they feel as though their locality has no showing?

Do they fail to read the official organ and determine for what purpose this election is being held?

Don't you feel that this method of obtaining board members is fairer than by appointment? The latter would naturally include favoritism and partiality. Better results in every instance can and will be obtained, because each zone will be able to elect a member well versed in the duties and capable of carrying on the good work.

The present board, along with the Athletic Committee at the 18th convention, worked for the benefit of all members and not just a few. It obtained additional funds for the sole purpose of enlarging the booster clubs in the KSKJ, thereby continue increasing the KSKJ membership.

The general cry is: We want more national tourneys, more play-offs—a bigger and better Our Page.

How can all these things be accomplished if only a few are willing to carry on? You cannot expect the commissioner to go about organizing booster clubs. You cannot expect the editor to make the page more interesting. We must have more co-operation.

Ask your mother or dad just how hard they had to work hand in hand with the executives in order to bring the KSKJ to the standards it has reached today. Why can't we show our appreciation by doing the same?

Frank Banich,
Chairman KSKJ Athletic Board,
2015 W. 22d Pl.,
Chicago, Ill.

Introducing the Knights

Brooklyn, N. Y.—Some of the new members of the Knights of Trinity have not been introduced to the readers of Our Page, so I now take the liberty of introducing the new as well as the old members in my own, strange way.

If my writeup appears the week after this one should be proof enough that the boys were broadminded and didn't waylay me in a dark alley.

Anthony Staudohar—Good (K) night—

Must be good to have been elected to lead the society as its president.

Fred Afko—First (K) night—

This boy was the originator, first member and the club's first president.

John A. Ribic—Holy (K) night—

Since he played the leading role in the Last Mile, the title fits him more than ever.

Frank Erhartic—Thrilling (K) night—

This lad, with his handsome looks, always thrills.

John P. Staudohar—Sleepless (K) night—

Between the writing of editorials and booking basketball games, yours truly is up all hours of the night.

Dom Suplina—Far-off (K) night—

Distance holds no fear for Dom when the knights demand his presence. Ought to move to the U. S. A.

Joseph P. Staudohar—Starry (K) night—

This young man is the club's dramatic star and also a cracker-jack on the basketball floor.

Stanley Erhartic—Wet (K) night—

Beer and more beer always puts a grin on Lefty's face. I can picture him now, with a glass in each hand. Who can blame him?

John Klun—Funny (K) night—

Comedy, wisecracks and laughs are quite a hobby with John. What a comedian!

Joseph A. Staudohar—Fast (K) night—

His speed afoot is a well established fact among the boys. What a runner!

Cyril Grilz—Picturesque (K) night—

Every important event of the knights has been photographed by Cyril, whose hobby is taking pictures.

Charles Guardia—Short (K) night—

The smallest member of the club, but one of the club's largest boosters.

Lou Erhartic—Peaceful (K) night—

Ever satisfied with all ideas and conditions. Never kicks. Charles Staudohar—Stormy (K) night—

Very temperamental. Easily annoyed, but otherwise a perfect gentleman.

Jerry Koprivsek—Restless (K) night—

He's like a busy bee, never able to stay in one spot any length of time. Always on the go.

William Klun—Dreamy (K) night—

The boys will recollect Bill's cues when he rehearsed for the Last Mile.

John Supancic—Big (K) night—

One look at this big he-man will verify this statement. A future cop.

Frank Cerar—Musical (K) night—

The ever-present alibi, "I was playing last night," stamps him the musical knight.

John Sme—Creepy (K) night—

With his stories of the morgue, where he works, this boy takes the cake. Brrrr!

Anthony Burger—Phantom (K) night—

Is he a member? The same old question always pops up at the roll call.

Rudolph Tonic—Cloudy (K) night—

He had the colored man's role in the Last Mile. I wonder if he got the paint out of his ears yet?

Victor Rovtar—Silent (K) night—

Not a word out of this boy at the meetings. I wonder if he's bashful.

Steve Mohorko—Last (K) night—

The last member to join but very popular with the boys. Always smiling.

John P. Staudohar.

GIVES VERSION OF FLORIAN TRIP

(Continued from Page 7)
soil. Looking over the data we had a pretty fine record. Of 10 games played we won 8.

At the banquet held at the Eveleth City Auditorium, the series standing one apiece, the trophies were displayed. The outcome of the series was in everybody's mind. The banquet was a huge success. There was a short speech by Alex Hurzy, the St. Florian manager, followed by a formal introduction of the St. Florian team by none other than Frank Zihierle. There was also a fine talk by Supreme Officer George Brince. The Rev. Fr. Pirnat gave a fine talk. After the banquet the Debevec brothers played and everybody enjoyed themselves.

A supper was served in the Eveleth Recreational Building the next night, where Mr. Ed Kompare presented Eddie Kucic with the individual trophy which he won by a unanimous vote of the judges. The teams were presented with medals.

Then the huge trophy was handed over to Alex Hurzy, the manager. We all hated to see it go out of town, but what had to be had to be.

The next day, after much handshaking and goodbys, the St. Florians boarded a train and left. Everything was quiet for a minute until one of the fellows asked where "Dodo" Ahlin was. We finally came to the conclusion that he must have gotten on the train and forgot to get off. A posse was formed and a trip was taken to Duluth, where we met the St. Florians all over again. "Dodo" was also found.

In conclusion I wish the St. Florians a successful season next year. It is our sincere hope that we can play and beat the St. Florians next year.

John Kotnik,
Manager Eveleth Team.

Get the New Deal Habit!

A Cup of Tribute

Joliet, Ill.—"We'll tak' a cup o' kindness yet for Aul Lang Syne," sings the poet, Burns. And it was a cup brimful of melody that a thousand patrons:

Joliet and Waukegan music lovers quaffed for three long hours in crowded Joliet Catholic High School Auditorium Sunday afternoon, Oct. 21. To you all, songsters and listeners, here's a cup of tribute:

A tribute to your love for God's own gift: music. A tribute to your good-will which made friends of us all. A tribute to your patience (only Slovenians could hold out so long). And a tribute to your ambassadorship toward our non-Slovenian neighbors, who as guests received a pleasant shock which will ever be an honor to our race. Father Terence Fitzgerald, O. C., of Joliet Catholic High School and Mayor William Hennessy as well as the unheralded many, not of our tongue, who sat hidden in the audience will have many words of praise for our people in days to come.

Scotsmen need a cup o' kindness (Scotch) for Aul Lang Syne. From which we gather that their friendship lasts as long as the keg. Accordingly, Waukegan and Joliet musicians will keep friendship a lifetime, for they have filled, but a keg,

but an auditorium and a thousand hearts with kindness by their concert.

To Father Plevnik, a cup of joy in reward for the day's success! To Father Butala, a trophy cup for sportsmanship. And to the Carmelite Fathers, a cup of gratitude for being hosts, guests and even stevedores.

To the "concertmeister," Mr. John Kovacich of Waukegan's Lira, Mr. Joseph Sterbentz of Joliet's St. Joseph Choir, and Mr. H. DaValt of St. Joseph's 102-piece band, a salute and a fanfare for their triumph.

Many Slovenian airs were sung and played; but, oh, how many more song-stories lie still unsung, still unlyricized, still unheard, in the rich tomes of Slovenian history and legend as well as song. In music albums we find not once a Slovenian song preserved among the Russian, the Polish, the Irish, the Swedish and the Negro. Yet "Rožic ne bom trgala" is every bit as beautiful in sentiment and song as half the album songs. Nay, more. Answer? More Slovenian concerts.

I have one regret. I was not in the gallery to enjoy from there the sight of living, singing pictures framed on the stage and the symmetrical circles of 102 youthful band boys and girls before it. Those who

saw it teased our envy when we confessed we had missed it.

After the concert of music, there ensued a concert of flesh-pots and ambrosia at tables set by St. Joseph's choir in Slovenia Hall. Guests were the Reverend Clergy, the music directors, Waukegan's Lira choristers, the home parish committee, and the ushers from our Young Men's Holy Name Society. All these and their own happy selves the choir fed, and still showed a balance of over seven dollars which they kindly donated to the concert fund. That's the way to budget a kitchen!

It will be many a moon before another Slovenian Day as this strikes the Midwest; before 102 youngsters play as St. Joseph's Band played Sunday; before two great choirs sing Slovenian numbers as did Waukegan and Joliet. We won't find "The Glow-worm" and "Over the Waves" on many juvenile programs. We won't find "Jadransko morje," "Gospodov dan," "Kukavica" and, of course, "The Tack"—or their equivalents—in many community concerts.

Though the music has died the way; the joy and the friendship lingers on. For that God will bless us.

Rev. Matthias Hiti.